

கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகர் தாலாட்டு

முதலியபிரபந்தங்கள்.

இத்தேசிகர்மாணாக்கராகிய

நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஆருளிச்செய்தன.

இவை,

ஹே தேசிகர் ஆதினத்தில்

பதினான்காம்பட்டமாக இப்பொழுதுவிளங்கும்

ஸ்ரீஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையின்படி

இத்தேசிகசுவாமிகள் மாணாக்கராகிய

சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால் .

பரிசோதித்து,

சென்னை :

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சர்வசித்து ஹ்ரு வைகாசிமீ .

உ.

- க. தாலாட்டு.
- உ. நெஞ்சவிடுதாது.
- ந. திருப்பள்ளியெழுச்சி.
- ச. பிள்ளைத்தமிழ்.
- ரு. கலம்பகம்.

சரித்திரத்துடன் விலை அணு - ச.

உ.

கணபதிதுணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர்

தாலாட்டு.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா.

அவஞானம் போக்கி யருண்ஞான மாக்குஞ்
சிவஞான தேவன் திருமுன் - நவஞானத்
தாலாட் டெனுந்தமிழைச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையா
மாலாட்டு மாமுகத்தன் வந்து.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விங்குத்

திருவுருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகனே. (க)

என்று நித்த பூரணமாயின்பவறி வுண்மையாய்

நின்றபடி நிற்கு நிகழ்பிரம மென்றானே. (உ)

தன்சத்தி யாலாந் தலமங்க லிங்கமென

வென்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னானே. (ங)

நண்பாகு மிட்டலிங்க நன்றும் பிராணலிங்க

மொண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானே. (ச)

ஆசார லிங்கமுட னுருங் குருலிங்கந்

தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றானே. (ரு)

ஆந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்க
மிந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ. (௬)

பாவலிங்கந் தன்னிற் ப்ரமப் பிரசாதந்
தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றானே. (௭)

ஏகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றானே. (௮)

பத்தனுமா யேசனுமாம் பன்னுந் தியாகாங்க
முய்த்துணரி னென்ன வுணர்த்தும் பெருமானே. (௯)

பிரசாதி யோடு பிராணலிங்கி யாகு
முணாசாரும் போகாங்கமொன்றென் றுசொன்னானே. (௧௦)

சாற்றுமியோ காங்கஞ் சரண னயிக்கியனும்
போற்றிநீ காணென்று போதித்த தேசிகனே. (௧௧)

அங்க நவவிதமு மந்தநவ லிங்கமொடு
தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (௧௨)

விழுங்கல் பருகலொடு மெல்லலா சார
மொழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றானே. (௧௩)

சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவற்றறிவு
மேகியுறும் பின்முன் றிலிங்கத்து மென்றானே. (௧௪)

இந்தக்கா யார்ப்பணங்க ளிட்டலிங்கத் தென்றெனக்குச்
சந்தப் படவுணாத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ. (௧௫)

பீடமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகநாள
மாடலுறு கோளகமா சாராதிக்க் கென்றானே. (௧௬)

நாற்றஞ் சுவையுருவ நல்லூ ரெலிநிறைவு
சாற்றுஞ் சடுலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. (க௭)

வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மரமுதலாங்
கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றானே. (க௮)

தளிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்த
மொளிரார் சிவசரத்தி னுற்றிடுமிங் கென்றானே. (க௯)

காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பிர சாதத்துந்
தூய்மலிமா லிங்கத்துந் துன்னுமெனச் சொன்னானே. (௨௦)

மதுரந் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாந்
சதுரென் றிருத்தியவா சாராதிக்கென்றானே. (௨௧)

பொன்மைவென்மை பச்சைமாந் சிட்டபேர தங்களெலா
நன்மையவா சாராதி நண்ணுமென்ற நாயகனே. (௨௨)

வன்மைமென்மை வெம்மைதன்மை வாய்ந்தமிசிரமெலாந்
சின்மையவா சாராதி சேர்ந்துகொளு மென்றானே. (௨௩)

கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியொலி
யஞ்சொலிவை யெல்லாமங் வாறுமுறு மென்றானே (௨௪)

மணமுதலா மைந்து வகைநிறைவெ லாழு
நணமுறையா சாராதி நாடிவெனச் சொன்னானே. (௨௫)

இம்முறையா ருறு மிலங்குகர ணர்ப்பிதமென்
றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ. (௨௬)

தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து நுகர்ந் துமகிழ்ந்
திட்டமைந்து நிற்கு மிலிங்கங்க ளென்றானே. (௨௭)

கூறுமிவை யாவினுமிக் கொள்கை பெறுமிலிங்க
மேறு மிரட்டுநூற் றெட்டாகு மென்றானே. (௨௮)

உருவஞ் சுவைநிறைவா யோங்கர்ப் பிதங்கண்
மருவுந் திறஞ்சொன் மயிலை மலைவிளக்கோ. (௨௯)

சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுபுபா
சத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு ணையகனே. (௩௦)

அங்கலிங்க சத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே
டங்களிவை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னானே. (௩௧)

குசித்த மழிந்து குடும்பநோய் மாற்றுஞ்
சுசித்தமதி லாசாரந் தோன்றுமெனச் சொன்னானே. (௩௨)

குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ்
சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருவிங் கென்றானே. (௩௩)

ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதி
னீங்கா திலகு நிகழ்த்துகிவ மென்றானே. (௩௪)

கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ்
சுமனமதி னின்றிலகுந் தூயசுர மென்றானே. (௩௫)

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ்
சுஞ்ஞான வத்தமதிற் றேன்றுமெனச் சொன்னானே. (௩௬)

சூற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித
சற்பாவ மாலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. (௩௭)

ஆதார பீடங்க ளாறினுமவ் வாரிலிங்க
மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகனே. (௩௮)

ஆறு முகங்களும் வாறுசா தாக்கியமு
மாறு வருணமுமா மாறிலிங்க மென்றானே. (௩௧)

பத்தனெடு மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசார
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குகுரு வென்றானே. (௪௦)

பிரசா தியுமப் பிராணலிங்கி தானு
முனாசால் சிவசரமு மோங்கிலிங்க மென்றானே. (௪௧)

ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பா
லெழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் நிற்பந் தருவானே. (௪௨)

உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
வருவமென நின்றிடுமவ் வாறுமெனச் சொன்னானே. (௪௩)

மாசுதரு தாலாதி மானவிசு வாதியே
யாசி நியங்காங்க மாதியா மென்றானே. (௪௪)

விரிந்தன வெலாமும் விரிந்தமுறை சென்றே
யொருங்கியங்க லிங்க வுபயமா மென்றானே. (௪௫)

கடத்தி னுபாதியா காயமுற்ற வரபோ
லடித்த வுபாதியா லங்கலிங்க மென்றானே. (௪௬)

தங்கு மிலிங்கமார் தற்பதமத் தொம்பதமே
யங்க மயிக்கிய மசிபதமென் றுண்டானே. (௪௭)

ஆக முயிர் துரிய னாய்நின்ற போதெமைத்தான்
சோகமனத் தானாகத் தோன்றும் பெருமானே. (௪௮)

அமைத்தபரஞ் சுத்தத் தசுத்தமதிற் சீவன்
தமப்பகுதி யிற்றோன்றுந் தத்துவங்க ளென்றானே. (௪௯)

நிரஞ்சன சூனியமா நிட்களத்திற் சித்து
வருஞ்சுடர்சின் னுதாதி வாய்ப்பவெனச் சொன்னானே. (1)

மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்ந்தாகு
மாலகற்றுஞ் சோதிமய மாலிங்க மென்றானே. (ருக)

அகராதி மாலிங்கத் தாகியவை கூடித்
தகவாமோங் கார சதாசிவமா மென்றானே. (ருஉ)

அந்தச் சதாசிவத்தி னேம்முகத்து மைம்பூதம்
வந்துந் நிதயத்தான் மாவருமிங் கென்றானே. (ருங)

அப்பூதம் பஞ்சீ கரித்திருபத் தைந்தாகி
மைப்பூணு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றானே. (ருச)

ஆணவத்தான் மூடனா மாருயிர்க்கு முன்வினையான்
மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றானே. (ருரு)

மேலைவினை யாலுழலு மெய்யுயிர்க்குப் பாகமலக்
காலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றானே. (ருசு)

கூறுமனச் சுத்தமுறக் கொண்டுபிண்ட நாமத்தை
நூறு தலநெறியு நோக்குமெனச் சொன்னானே. (ரு௭)

கிரியைமன பாவங் கிடைப்பரிய ஞான
மருவிவிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னானே. (ருஅ)

ஞாதிருவு நின்றறியு ஞானனே யங்களுமற்
றேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே. (ருக)

வானேத்த வென்று மருவற் கரியபத
நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே. (சு௦)

மிடியற் கெளிது விழியுற்ற பொன்போ
லடியற்கு வந்திங் ககப்பட்ட வாரமுதோ. (௬௧)

கயிலைமலை மேவுங் கடைப்பிடியாற் சீர்சான்
மயிலைமலை மீதிங்கு வந்தமர்ந்த மமணியோ. (௬௨)

எல்லாக் கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு
சொல்லாற் நிகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் பெருமானே (௬௩)

சீலந் திகழ்த்துமதிச் சின்னமின்றி யும்படியோர்
கோலஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ. (௬௪)

மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்குக் கண்டுகொண்டு
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ. (௬௫)

சும்பந்த னுன்றொருநாட் டானுண்ட பானாரு
மெம்பந்த நீங்க வினிதமுது செய்தானே. (௬௬)

வேண்டுவவெல் லாழுமாம் வெண்ணி றளிப்பதற்குத்
தீண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனே. (௬௭)

இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனே. (௬௮)

அரசமய மன்றி யகங்களித்தெஞ் ஞான்றும்
பரசமயமும்பணியும் பங்கயப்பொற் றுளானே. (௬௯)

தானபங்கு னென்னுமதன் றன்னுணை யைக்கடந்து
மானபங்கம் பண்ணும் வலியொன் றுடையானே. (௭௦)

அறியா தொருநா ளறையினும்வன் பாசஞ்
செறியா தருளுந் திருப்பே ருடையானே. (௭௧)

பூதமுத லெல்லாமும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து
ஞாதிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே. (௭௨)

எந்தைசிவ சாதனங்கட் கெல்லாந் திருநீறு
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே. (௭௩)

உருத்திரனே யையமிலை யோருருத்தி ராக்கந்
தரித்தவ னென்றெமக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (௭௪)

ஒண்மறையின் கண்ணு முருத்திரமங் வஞ்செழுத்துங்
கண்மணியென் றையமறக் காட்டு மருட்கடலோ. (௭௫)

அருவாகி நின் றசச்சி தானந்த வீசன்
குருவாகித் தன்னைக் கொடுக்குமெனச் சொன்னானே. (௭௬)

பரம சிவமெனவும் பன்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வும்பேர் பெறுமிலிங்க மென்றானே. (௭௭)

திரஞ்சரமென் றீசன் றிடுவுரு விரண்டுட்
பரஞ்சரமென் றோதும் பவளவா யண்ணலோ. (௭௮)

அங்கம் புனைவோ னடிப்புனல் லாதுபவப்
பங்கங் கழுவப் படாதென்று சொன்னானே. (௭௯)

அந்தக் கரணத் தழுக்கறுப்ப தெங்கன்பரன்
சந்தப் பிரசாதந் தானென்று சொன்னானே. (௮௦)

தருணமதிற் சீறுந் தனிவிழிகாட் டாமற்
சுருணை குடியிருக்குங் கண்களொடு வந்தானே. (௮௧)

ஏருருந் தான்வா ழிடமேநற் காசியுந்தென்
னாருரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. (௮௨)

தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச நீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. (அங)

மண்படைத்த நான்முகனார் மானுடர்த மொண்முகத்திற்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவானே. (அச)

ஆர்க்குங் கொடுநோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணுற்
றீர்க்குங் கருணைச் சிவஞான தேசிகனே. (அரு)

செப்ப முறவெனது சிந்தைவீட் டாசையெனுங்
குப்பை துகைத்துக் குடியிருக்க வல்லானே. (அசு)

தன்னையரு ளாளனெனுந் தன்மை யுலகறிய
வென்னையடி யாரொ டெழுந்தருளிக் காத்தானே. (அஎ)

மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமானே. (அஅ)

வழுவின்றித் தன்மா வலியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவ மரமெறிய வந்தானே. (அக)

இணையாது மில்லா விடர்ப்பவவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே. (க௦)

ஊனே வுயிரோ வுயிர்க்குயிரோ வானந்தத்
தேனே வுமுதோ சிவஞான தேசிகனே. (கக)

அண்ட முழுது மணுவிற் சிறியவாக்
கொண்ட பெருமைக் குணக்குன் றனையானே. (கஉ)

எங்கண் மலவிருளுக் கீண்டு மயிலைமிசைச்
செங்கதிர் போற் றேன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே. (கங)

அற்பகலு மாறா தரனடியார்க் கீதலுறுங்
கற்பகமாய் வந்துதிருக் காஞ்சிகந ருற்றானே. (க௯)

பூணு மருள்வசவன் பூண்டசர பூசையன்று
காணு வெமக்கின்று காட்டுசிவ ஞானியோ. (க௭)

விருப்புவெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத்
திருப்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே. (க௮)

பொறியூடு செல்லுமனப் போர்க்களிற்றைத் தன்றாட்
டறியூடு நிற்பத் தனைந்தசிவ ஞானியோ. (க௯)

பாடியுந்தன் சீர்த்தி பரவியுந்தன் பாதமலர்
சூடியுமிக் காலந் தொலைக்கவருள் செய்தானே. (க௮)

பொய்ம்மாயை யென்னும் புலியின்வாய்ப் பட்டேனைக்
கைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே. (க௯)

பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற
சித்தியுந்தந் தானாஞ் சிவஞான தேசிகனே. (க௦௦)

தாலாட்டு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. .
கணபதி துணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர் நெஞ்சு விடு தூது.

கற்பு. நேரிசைவெண்பா.

கைக்களிற்றை யன்றுரித்த கண்ணுதலோனின் றதனி
மெய்க்களிற்றை நெஞ்சமே மேல்கொண்டு - டுக்குருக்கி
மேவன்பாற் றாதாகு மேனிச் சிவஞான
தேவன்பாற் றாதாகச் செல்.

நீர்கொண்டு தாளாலந் நிரைத்திஞ்சாறென்று
பேர்கொண்டு வந்தாரங் பெய்கரும்பி - னேர்கொண்ட

பூமுடியா னீர்கொண்டு பெரங்கு மருளென்று
நாமுடியால் வீழ்ந்திறைஞ்ச நல்குதரு - காமருதன்

நேசுணர்த்த வேண்டித் திருமுடிமேன் மேவிவாழ்
மாசுணத்தைத் தாளுளித்த மாணிக்க - நேசித்துக்

கொள்ளு மடியார் குழாத்தினைத்தான் வஞ்சித்திங்
கொள்ளும் விடங்கலவா வின்னமுதந் - துள்ளு

மொருமான் மழுவோ டொளித்தெமைமுன் பற்று
மிருமா னொளிக்கவரு மெம்மான் - பெருமா

னுடுத்திருந்த வாதனையா லோங்குபுலித் தோன்மே
 லடுத்திருந்து வாழு மரசு - தடுத்திருந்த
 தொன்மென் றவித்தை யொழித்திட் டுடம்பினேநீ
 யன்மென் றொழித்தெனோத்தா னாக்குவா - னன்மென்று
 பொன்னை நரர்க்குக் கொடுத்துநீர் போமென்று
 தன்னை யெனக்கருளுந் தம்பிரா - னன்னையெனு
 முற்றா னமுதமே யொப்பா னருண்மேனி
 பெற்றா னடியேன் பிழைபொறுப்பான் - கற்றார்
 தொடுத்த தொடைக்கிசைந்த தோற்றத்தான் றன்னைக்
 கொடுத்த கொடைக்குவந்த கோமா - னடத்தலுறச்
 செல்லுமணித் தேர்மீது செய்தமைத்த பாகன்போ
 லில்லு ளெமைவைத் தியக்குவா - னல்ல
 சுரர்மேன்மை யெங்கீழ்மை தோன்றா தொழிய
 நரர்மேனி சாத்திவரு நம்பன் - றனாமேன்
 மழுவேறு கையான் வரினுநீ றெள்ளங்
 கழுவே றிகளுந்தாழ் காலான் - புழுவேறு
 மென்டயிர்போல் வெய்ய விடயத் தரிப்புண்டு
 துன்புறுவேற் குற்ற துணையானு - னென்பிலுயி
 ராக்கினான் போல வடியே னுளத்தன்புண்
 டாக்கினான் மாறாத வானந்தந் - தேக்கினு
 னாதாந்தன் வீடுதவு ஞானவினோ தன்மெளிந்த
 வேதாந்தன் கைம்மாறு வேண்டாதான் - போதாந்தன்

விண்ணோ ரமுதுண்ண வேண்டி விடமுண்ட
தண்ண ருள்சிறிது தானாக - வெண்ணு

விறப்புக் கடிய விருவினையோ டெங்கள்
பிறப்புக் கடியப் பிறந்தான் - சிறப்பக்

கயிலைமலை மீதிருந்த காட்சிபோல் வந்து
மயிலைமலை மீதிருக்கும் வள்ளல் - பயில

நரனென் றிருந்தாலு ஞானமிலா தாரும்
பரனென் றறியப் படுவா - னொருநன்றில்

பாவிக் குதாசனர்க்குப் பத்தர்க்குச் சீடர்க்கு
மேவிக் கருணைபுரி மேன்மையா - னுவிக்குத்

தோன்றாத் துணையாகித் தோன்றத் துணையுமாய்ச்
சான்றார்க் கருநூற் தகைமையான் - மூன்றாற்

பெருக்கு மிருசமயம் பேதித் தறியா
திருக்கு நிலையி னிருப்பா - னரக்கன்

மலையா நிலையாகி மத்தாகி யாழி
யலையாத தாயளப்ப தன்றிச் - சிலையாய்ப்

பொறுப்ப திலதாய்ப் பொறையருவி தூங்கி
வறப்பினு நல்கும் வளத்தாய்ச் - சிறப்ப

வணியார் கொடையாகு மைந்தருநற் சிந்தா
மணியார் கருணை மலையான் - கணியா

வறிவாங் குறிஞ்சியினின் றுங்கெழுந்து காமச்
செறிவாங் கொடும்பாலை தீர்த்து - மறியாத

மாயையெனு முல்லை வளர்பசுக்கொண் டைவொனு

மாய ருறுதொழிலை யாங்ககற்றிப் - பாய

விடய மெனுங்குளங்கள் வேறுவே ருகா

துடைய வுடைத்திட் டுாமென் - றடைய

மருத நிலநிறைந்து வாள்விழியா நெய்தல்

பெரிதுபெற வந்து பெருங்கு - கருதிலொரு

தானந்த லின்றித் தலம்விசும்பு பேர்த்து வருந

மானந்த மென்னுமலி யாற்றினான் - ஞானம்

பயனாக வேர்முப் பகுதியுயிர் வாழு

நயனாகு மும்மாயை நாடன் - வியனாக

விள்ளலொ மன்பர் விடயக் கரவருந

வுள்ளமெனு நன்கமைந்த ஒருடையான் - நெள்ளுதமிழ்ச்

சொல்லா மலரைச் சுவையா மதுவொழுகப்

புல்லா வழுச்சொலெனும் புன்மையெலா - மில்லாமற்

புன்புலவ ராங்குரங்கு போற்றாப் பெருமையுற

வின்புலவ ராஞ்சரும்பார்த் தீண்டிவர - வன்பெனுமோர்

வீடாத நார்கொண்டு மென்னு வெனுங்கரத்தால்

வாடா வகைபுனைபா மாலையான் - பீடார்

மலரா லயனார் மனச்சாலை நின்ற

நலநா மணிவாய்த னண்ணி-நிலனாக

வானிடையே யோடி வாயா வழகுடைத்தாய்த்

தானனுமா னிப்பினுயர் தன்மைத்தாய் - ஞான

நிறையா மரபு நிலைவழா தோங்கு

மறையா மரியபரி மாவான் - குறையாத

தத்துவமாஞ் சேனை தனைத்தூரந்திட் டாணவமாய்

வைத்த தனையின் வலியறுத்து - பெத்து

வினையாம் பணையொடித்து வீட்டியெழுந் தோடு

மனமாம் பரிமாவை மாய்த்துத் - தனிமாரன்

கன்னன் முரித்துக் கருந்தோலாற் போர்த்திருந்த

துன்னுரிண மென்புதசை சோரிகுட - றென்ன

வளந்தறிவ வெல்லம் மழிந்துபுறந் தோன்ற

விளங்கிழையார் தம்மை மிதித்துத் - துளங்கு

சமயமாம் பொய்க்குழியிற் சாரந்துவிழா தோடி

யமையுமா னந்தநீ ராடிச் - சமையலா

வேதா கமமாம் விளங்குமணி தாங்கிவரு

மாதார மாளுான் வாணையான் - மாதேவன்

சங்கர னாதியிறை தாணுவெனும் பேருடைய

கங்கரனே யாதி கருத்தாவா - மங்கணை

யேத்தி யடியி னிடந்து விழிக்கமலஞ்

சாத்தி முடிவணங்கிச் சக்கரமொன் - றீத்தருள்செய்

யென்றுபெறு மான்முதலோ றெல்லாம் பசுவென்று

மன்றமுறக் கட்டுதரு மக்கொடியா - னென்று

மடியா தெழுமொவியா யானந்த மாகி

முடியாத நாத முரசான் - கடியார்மென்

சந்தமல ரோன்முதலோர் தங்களாற் றேற்றமுத
லைந்தொழிலுஞ் செவ்விக்கு மாணையான் - முந்து

தவஞான பில்லாதார் சாற்றினும்வீ டெய்துஞ்
சிவஞான தேவெனும்பேர்ச் செல்வன் - பவநாசன் .

முன்னொருநாட் சாதனத்துண் முந்துதிரு வெண்ணிற
மன்னு முயிரினுறு மாசொழிக்குந் - துன்னு

கலவையுடன் மாசாய்க் கழியுமெனக் கூறிப்
புலவரினம் போற்றப் புனைந்து - பலவணிக

டாங்குமள வன்றித் தரும்பே நிலையென்றுந்
தீங்கி லிதையொருவன் நீண்டுறினு - மோங்கு

முருத்திரனே யாவனென வோருருத்தி ராக்கம்
பொருத்த முறவுறுப்பிற் பூண்டு - வருத்துகழை

விற்றேண் மதவேளை வெல்லுமடை யாளமெனக்
கற்றேய் துகின்மருங்கிற் காட்சிதரக் - கற்றே

ரறியா வறிவாகு மாணமேல் கொண்டு
மறியா மனத்தை மறிப்பா - ருறியாய

தற்றுநிலம் வீழ்ந்ததுபோ லாசையற மெய்ச்சிவத்தி
னுற்றுவச மற்றிருக்கு முண்மையார் - முற்று

மழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொன் னான்கு
மிழுக்கா வறமுடைய னென்பார் - வழுக்கா

மனை துறந்தார் மாயை வலிதுறந்தார் பாவ
வினை துறந்தார் போகம் வினைசிற - தனை துறந்தார்

வேண்டுதல் வேண்டாமையில்தார் மெய்யன்பு
பூண்டு சிவனடியே பூசிப்பார் - மீண்டுபவம்

வாராவா றோர்வார் மறையுஞ் சிவாகமமு
மாராய்வா ராரா வனுபூதி - சார்வாவார்

பொன்னுஞ் சிலையும் புகழும் பழியுமே
மன்னுங் குடினுமணி மாளிகையு - முன்னும்

படிவே நிலாதார் பகைநட் பிலாதார்
முடிவே ரசாய் முயல்வார் - கடிவேது

மில்லா திரப்பா ரிற்றைய நினைந்தோன் அஞ்
சொல்லா திருப்பார் துதிசெய்வார் - வெல்லாத

வையுபுலனும் வென்ற ரவற்றைத் தடாஅமனஞ்
செம்பொருளின் வைத்துச் செயல்செய்வார் - நம்பிபருமான்

மேனியா மஞ்செழுத்தும் வேண்டி யெடுத்துரைப்பார்
மோனிகளாய் வீற்றிருந்து முன்னுவார் - மேனியெலாம்

பூசுவார் வெண்ணீறு புண்டரமே சாத்துவார்
தூசுவார் தூசு துறந்துளா - ராசையினால்

வேணி முடிப்பார் விரிப்பா ருலகியலை
நாணிநடப் பாருலகை நாணாதார் - பேணித்

தனதுபத மெத்திறத்துஞ் சாரு மடியா
ரினமருவி யெம்மருங்கு மீண்ட - மனுவுரையாத்

தன்பெயர்கொண் டார்வமொடு சாரும் புலவநிற்கால்
புன்புவியில் வையாப் புலவர்தாம் - வன்பவநோய்

மாற்றுமருந் தென்று வடிவிற்படத்துடையா
 தேற்று மகிழ்வடி யின்றுகள் போய்ப் - போற்றுமிசை
 விண்ணிற் புகவணைய மேவுதனை மாசகன்று
 மண்ணிற் புகுமா மதியென்று - நண்ணிப்
 பலவியமும் பொங்கிப் பரவையூ யார்ப்ப
 மலவலியை மாற்றுவான் வந்தான் - றொலைவின்
 முழங்கு மறையின் முடிந்த பொருளை
 வழங்கு மருளுடையான் வந்தான் - விழுந்து
 பரவு மடியார் பவப்பிணிக்குத் தானே
 மருவு மருந்தனையான் வந்தான் - பொருவின்
 மணிகண்ட - னென்னுமொழி மாற்றியே யக்க
 மணிகண்ட - னென்னுமவன் வந்தான் - கணிகண்
 டெயினர் மணமயர்வுற் பின்ப மருவு
 மயிலை மலையுடையான் வந்தான் - றுபர்செய்
 பொறிக்குஞ் சரமதனைப் போகாமற் றுளின்
 மறிக்குஞ் சிவஞானி வந்தா - னெறிக்குந்
 தினகரனா லாரழலாற் றிங்களாற் போகா
 மனவிருளை நீக்குவான் வந்தா - னெனமுன்
 பரிச்சின்ன ஞானம் பரியநரர் காதிற்
 றிருச்சின்ன வாரமுதந் தேக்க - விரித்துக்
 கவிராயர் போற்றக் கவரிபல முத்திப்
 புவிராய னென்றிரட்டிப் போதத் - தவிராமன்

ஞாலவட்டந் தாங்குமொரு நாகத்தின் குட்டியென
வாலவட்டம் பாங்க ரசைந்துவரச் - சாலவட்ட

மாமதியாய் நன்கு வளர்ந்து துறந்தபிறை
காமருதன் வாழிடத்தைக் காண்பதற்குச் - சேர்முறைபோல்

வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிழற்ற வான்மழைபோற்
கொள்ளைமல ரன்பர் குழாம்பொழியக் - கிள்ளை

மொழியார் மயறுரந்து முத்திபதத் தென்று
மழியாத லின்ப மருள்வாய் - பழியா

நடையா யுலகிறந்த ஞானோதயாவெம்
முடையாய் புலன்கொ ளுணர்வாம் - படையா

யணியே யமுதமே யாவியே சிந்தா
மணியே கருணை மலையே - பணியேறு

கோலங் கரந்துவந்த கோதிலாத் தேறலே
ஞாலம் புகுஞான ஞாயிறே - சீலங்கொள்
காவேயென் செல்வமே கண்ணே சிவஞானத்
தேவே யெனவந் தியர் துதிப்பப் - பூவேறு

கோனும் புரந்தரனுங் கொண்ட நிறத்தானும்
வானும் புகழ்பவனி வந்தருள - ஞானம்

பருவ வகையாற் பலபேதப் பட்டார்
தெருவின் மனமகிழ்ந்து சென்ற - ருருவி

னொருதா னணிய வுரியனவா மென்னும்
பெரிதா மழுவும் பிறவுந் - தெரியாம

னீத்துப் பொதுவாகு நீறுதிரு மேனிகொடு
சாத்திப் பெருமைபெறுஞ் சங்கரனை - மூத்துத்

திருந்து நதிமுழுதுஞ் சென்றாடி னுலு
மருந்து முண்வுசரு கார்கி - வருந்துறினு

நீங்காத மும்மலமு நீக்கவருண் மேனிகொடு
நாங்காண வந்தருளு நாயகனை - யோங்கார

நாத முறுபொருளாய் நாதாந்த நாடகனாய்
வேத முடிமணியாம் வித்தகனைச் - சாத

மருண சகளை மயிலைமலைத் தேனைக்
கருண லயனையெதிர் கண்டார் - சரணர

விந்தந் தொழுவார் வீழுவா ரிதுநமக்கு
முந்து தவத்தின் முதிர்வென்பா - ருந்தன்பி

னுள்ளந்தா ணின் றுச்சி காறுமுள மாயுருகி
வெள்ளம்பாய் கண்ணராய் மெய்விதிர்ப்பார் - கொள்ளுங்

கலமென் றுகிலுதவிக் காவென்பா றோனைப்
பலவும் பெறுமோர் பரிவிங் - கிலமடியே

மெம்மம யெமக்கருளா யென்பா ரிறையவனே
யிம்மை நினையணையோ மென்றா லு - மம்மையினில்

யானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னுமுறை
தானின் றனையணைவோஞ் சார்ந்தென்பா - ருனின் று

வாழ்ந்த தமையுமினி மாய்ந்தா லு நன்றென்பார்
வீழ்ந்துமொழி யொன்றுபெற வேண்டுவார் - சூழ்ந்த

திசையெலா நின்மெய்த் திகழ்வென்பா ரென்சொற்
கிசையலா மோவரசே யென்பார் - நசையினால்

யாம்புணர்ந் தின்ப மிவராற் பெறுவதலாற்
ரும்புணர்ந் தின்புறார் தாமென்பார் - நாம்புணர்ந்தா

னீங்குவது முண்டா நினையா திருந்தபிடி
யாங்குறுவ தேநல் லறிவென்பார் - நாங்கள்

கரவி லிவர்வடிவங் கண்டநாட் டொட்டிங்
கிரவு பகலில்லை யென்பா ரரிதிற்

பிறந்தபயன் மன்மதனாற் பேதுற்று வாளா
விறந்து படுவதோ வென்பார் - சிறந்த

சிலையோநின் னுள்ளஞ் சிவஞான தேவே
யிலையோ கருணைதா னென்பார் - மலையோடு

மற்பொருதல் போல வலிந்துவரு சென்பார்நீ
யெற்புணர்வ தென்றென் றிரங்குவார் - பொற்ப

வறவனே நின்னை யலதெண்ணோம் வானத்
திறைவனே வந்தாலு மென்பார் - துறவனே

மேவிலைமை நின்னை விகாரி யெனவுரைப்பார்
யாவருல கெங்கு மிலையென்பார் - பூவி

லிவரொலுழ்ப்பிற் தோலுமா யெய்தின ராயி
னெவர்விரும்பி லேண்டுவா ரென்பா - ரவர்நெருங்கி

யெய்த வுடன்வணங்கி யிவ்வா றடியேனுஞ்
செய்த தவங்கள் செலுத்தப்போ - யையன்

நெழும்பு மறந்தொழியாத் தொல்விசயன் வில்லின்
றழும்பு மறைந்த தலையு - மெழுந்துமதன்

வின்னியா சஞ்செய்முன் வென்றுபகை யின்மையாற்
சன்னியா சஞ்செய்படைத் தண்ணுதலு-மன்னிவாழ்

கேவலமென் கங்குல் கெடுக்குந் தொழிலொன்றின்
மேவலுற வொத்த விழியிரண்டு - மாவலொடு

நல்லவியல் கேளா நணுகுமிசை பாடுநகைச்
செல்ல விடுத்த திருச்செவியும் - வல்ல

வியற்பகையை முன்ன மிரந்த மொழியை
யயர்த்த மலர்வா யழகும் - வியப்புறவவ்

வாலமுண்ட தென்ப தறையாம லிவ்வுலகம்
பாலருந்து மென்னப் படுமிடறு - மேலுவந்து

நாமங்கை போற்றவுள நானுந் தலைமாலை
போமங் கலமாம் புயமலையுஞ் - சேமங்கொ

ளேனமருப் பில்லா திருப்பதுவு மோரழகென்
னான மறத்திகழு மொண்மார்பும் - வானம்

வழுத்தம் புயமா மனையான் றலைக்குக்
கழுத்தென்ப தில்லாக் கரமு - மெழுத்தென்று

கொள்ளுங் கொடுவரித்தோல் கொள்ளாது நூல்வலியைக்
கொள்ளுந் துகிலுடுத்துக் கொண்டருங்கு - முள்ளுமும்பர்

மன்னு முடிவெருவி வந்துழியிம் மன்பதைதஞ்
செனனி படச்சிவக்குஞ் சித்தடியு - மென்னுடைய

கண்களிப்பக் கண்டுமிகக் காதலா னேனிந்த
 மண்களிக்க வந்தசுவை வானமுதம் - பெண்களுக்கு
 மாலா ரணனமரர் மாதவரிம் மாணுடர்போற்
 ரோலாத வீரமுடைத் தோற்றத்தான் - மேலாய்
 செங்கையமு தன்னான் சிவஞான தேசிகனெம்
 பங்கமல மாயைப் பகையானான் - றங்கணல
 வுண்டுறந்து சீர்சா லுடைதுறந்து செம்மணிப்பொற்
 பூண்டுறந்து கண்கள் புனல்சொரிய - வாண்டடைந்து
 நையு மவாநிற்க நாயேன்பாற் பொங்குமுருள்
 செய்து திருக்கடைக்கண் சேர்த்தினு - னையனைநா
 னன்று தொடங்கி யனைவான் விருப்புற்றே
 னென்றுணைநீ யன்றி யிவநெஞ்சே - நன்றிபுரி
 வேதா கமங்கள் விதிக்குங் விதியனைத்து
 நீதான் புனிதமுற நேரிந்தன்றோ - வாதார
 யோக மிருநான்கு முன்னைய மார்க்குவதற்
 காக முயலுவன வல்லவோ - போகமுறு
 தன்மைக்குஞ் செய்யுந் தவத்திற்குங் கற்றறியு
 நன்மைக்குங் கொள்ளுமொரு நட்பிற்கும் - வன்மைக்கு
 மீகைக்குந் தன்னை யிருந்தாங் குணரந்தடையு
 மோகைக்கு நீயே யுறுதுணைகாண் - போகத்தி
 னின்றாரா மெய்த்துறவி னிற்பிப்பா யத்துறவிற்
 சென்றாரா யில்லிற் செறிப்பிப்பாய் - குன்றா

வறத்தை மறமாக்க வம்புவியின் மிக்க
 மறத்தை யறமாக்க வல்லாய் - நிறுத்தி
 யொடுக்குதலே முத்தி யுணைவிடயத் தோட
 விடுக்குதலே பந்தமென மிக்கா - யடக்குதலா
 னின்றாயே யாகிலொரு நீதான் புலன்பரந்து
 சென்ற லு மெய்துவதோர் தீதுண்டோ - பொன்றாத
 முத்தி யொருகணத்தின் முன்வருநீ வேண்டுவையே
 லித்தனையு நின்ற லிசைந்தனகாண் - சத்தியமா
 யேதேனு மேனி யெனக்கொண்டு வந்தருளு
 மாதே வணை நீ வருவிப்பாய் - தூதேவு
 நம்பிகர ஷண்டவொரு நற்பன வப்பிள்ளைதனை
 வம்புவியின் மீள வழைத்ததூஉ - மெம்பெரிய
 நாவிற் கரசு நடுக்கடலுட் கற்பெருந்தூண்
 மேவிப் புணையா மிதந்ததூஉம் - பாவிற்கு
 வல்ல வொருபுலவர் வல்லென்பு பெண்ணாகச்
 செல்ல மயிலையிடைச் செய்ததூஉந் - தில்லையினில்
 வாளா நெடுங்கண் மடவரலை நீலகண்டர்
 ஞானன் மனையுட் டிறந்ததூஉந் - தோளாத
 முத்தனைய நன்மாதை முன்ன மியற்பகையார்
 வித்தனை நல்கி விடுத்ததூஉம் - புத்திரனைத்
 தொண்ட ரறுத்தமலன் றொண்டர்போல் வந்திரப்பப்
 பண்டு சமைத்துப் படைத்ததூஉ - மண்டிருளின்

முக்கணனார் செல்ல முனை வாரமாதனா
ரக்கணமே செய்க்க ணடைந்ததூஉம் - புக்கரனார்

வேண்ட வரிந் துமகண் மென்கூந்தல் கஞ்சாற
ராண்டு வணங்கி யளித்ததூஉ - முண்டமரி

னேற்றானை யீசனென வேனாதி நாதனார்
நீற்று னினைந் துருகி நின்றதூஉ - மாற்றானைக்

குத்தினு னென்று சூறியாமன் மெய்ப்பொருளார்
தத்தனே காக்கவெனச் சாற்றியதூஉ - மத்தவிபஞ்

சின்த மலரைச் சிவகாமி யாண்டார்ச்சகாய்
முந்தியெறி பத்தர் முனிந்ததூஉஞ் - சுந்தாரைத்

தொண்டத் தொகைபெறுத் தொல்லுலக முய்யவிறன்
மிண்டத் தொழும்பர் வெகுண்டதூஉ - மண்டபத்து

நிலைக்கர் பாணருக்கு நேசித்து நல்யாக
சாலை யிடத்தைமுனந் தந்ததூஉ - மாலயற்கு

மெட்டாற்கு வேண்டி யிருங்கலயர் குங்குலிய
முட்டாமற் கொள்ள முயன்றதூஉம் - வட்டாடி

யாக்கு பொருளை யரனடியார்க் கன்பினால்
முர்க்க ருதவி முடித்ததூஉந் - தூக்குதலை

மீது பரனொளித்த வென்கோ வணத்திற்காப்
போதவமர் நீதியார் புக்கதூஉ - மாதியுமை

பாகனடியவரைப் பண்டைநிலை யுன்னியதந்
தொகைகரங் கம்பர் துணித்ததூஉஞ் - சோகமறக்

கண்ணப்பர் மென்றசையைக் காளத்தி யார்தம்மை
புண்ணப்ப வென்றுமுன மூட்டியதூஉம் - வண்ணப்பொன்

மீனை யளக்கரிடை மிக்க வதிபத்தர்

மேனைமரு கற்கென்று விட்டதூஉம் - யானைமிசை

வந்தமலை நாட்டரசர் வண்ணனைத் தொண்டரொனப்
பந்தமறு மன்பாற் பணிந்ததூஉங் - கந்தைபரற்

கன்பி னுதவிலனென் றக்குறிப்புத் தொண்டர்தா
முன்புசிலை யோடுதலை மோதியதூஉ - மன்புறுமோர்

தாட்புலியார்போற்று திருத் தாண்டவனெற்கொள்கிளையை
கோட்புலியார் நேசமறக் கொன்றதூஉங் - கேட்பிலிவைக்

யெல்லாமு நின்ற னிசைவாற் புரிந்தனநீ

யல்லா தியற்றலற மன்னுகாண் - சொல்லாட

நின்பெருமை யாரறிவார் நீயென் னொடுகூடி

லென்பெருமை சொல்வாரு மில்லைகாண் - வன்புவியி

னின்னைத் துணையல்லை நீயென்று நீங்கினுற்

பின்னைத் துணையாகும் பேரில்லை - புன்னைத்

துணையாக் கொளற்குத் துணைநீ நினக்கிங்

கிணையாய்ப் பிறிதொன் றிலைகாண் - புணையாய்ப்

பிறப்புக் கடற்குப் பிடிக்கப் படுவாய்

மறப்புற் றதினமுத்த வல்லாய் - கிறப்பு

விலங்கி னரர்தமக்கு மேவியது நின்னா

விலங்கு முனிவரர்கட் கெல்லா - நலங்கொள்

பெருமை நினைத்துணைக்கொள் பெற்றியா என்றோ
 வுரிமைநீ யன்றிவே றுண்டோ - வருமையென்ப
 தில்லையுனக் கெவ்விடத்து மென்மனமே யாதவினா
 னல்ல பெரியசிவ ஞானிபாற் - செல்வவுளை
 வேண்டுறுவேன் ஞாதாக வேதக் கிளியைவிடிற்
 காண்ட லரிததனாற் கண்டாலு - மாண்டதுதா
 னொன்றாக வோதா னுரைக்கும் பமையங்கச்
 சென்றாலு நீயேதான் கெல்லாம - னின்றாலு
 நீயே பிறிதில்லை நெஞ்சமே யெற்பயந்த
 தாயே யவனிடங்கள் சாற்றக்கேள் - பேயே
 னெழுநகரி னுட்சிறந்த தென்பதலாற் சாமை
 முழுது மியம்ப முடியா - தழகுறுவேற்
 கந்தனுயர் கச்சிவளங் காற்கு றள்வுரைப்ப
 னைந்துகரன் சொல்வ னனைக்கூறு - நந்தமரன்
 கூறுடையா ளோர்முக்காற் கூறுரைப்பண் முற்றுமிள
 வேறுடையான் சொல்வ டினனவனந்தன் - வீறுடைய
 நாவர யிரங்கொண்டு நானுரைத்தல் காற்கீழென்
 றோவாத நாணுகி யோடியே - தாவாத
 வேலையிடை வீழ்வவன் மேல்வீழ்ந்து துஞ்சினான்
 போல வரிகிடப்பப் பொங்குபுகழ் - ஞாலமெலா
 நண்ணவொரு * காசி நடுமெய்கு னுகரமுறு
 மெண்ண வரிய வெழினகரு - மண்ணுலகின்

* காசிரடு னுகரமெய்யுற்றநகர்-காஞ்சி.

முன்னோர் தொடைப்பொருளை முற்றுங் கரந் துரைத்துப்
பின்னோ ரொமதென்னும் பெற்றிபோ - லன்னோபின்

வந்தினைய காசி மரிப்பார்க்கு முத்திபதந்
தந்திடுவ னென்றுமிகு தன்செயலை - முந்துகொடு

சென்றுபர தேயத்திற் சேர்ந்திருப்பச் சீர்மலிந்து
மன்றன் மலரு மணியணியுந் - துன்றுநறுங்

குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் கோலம் பெறப்புணையா
வங்குருகு மேகலையு மாங்கொலிப்பத் - துங்கமுறு

நன்பதியைச் சேரவரு நங்கைபோற் சென்றுமலி
தன்பதியைச் சார்ந்தணைந்த தண்கங்கை - யென்பதுதான்

புத்தா நெனத்தான் புராதனவா நென்னுமணி
முத்தா றிடுத்த முதுகிரியுஞ் - செய்த்தாம

மன்னமாய் முற்றும் வளைய வளங்களுளாந்
துன்னுநாட் டிற்குச் சுவைவிளைய - மன்னுவேண்

மீதண்ட ரோடமர்ப்ப வெங்கணையும் வின்னாணங்
கோதண்ட மும்பொருந்திக் கொண்டேக - வேதண்ட

மொப்ப வுயர்த்தவுய ருப்புக் குவான்மீது
வெப்ப மறுமதிய மெய்யுரிஞ்சத் - துப்புறுபுள்

ஞண்ணிலா வுண்ணு தொழிந்துமட் வார்முறுவல்
வெண்ணிலா வுண்டு மிகவளரக் - கண்ணெலாம்

பூப்பட் டிருந்தாலும் பூம்பொய்கை நன்காய்ந்து
பாப்பட்ட சேடன் பணங்காட்ட - வாய்ப்புற்ற

கங்கையுடன் வந்தாரூர் கண்டுவுரு வீரென்று
தங்குறுதன் மக்க டமைவிடுப்பத் - துங்கமுறு

முத்தீ வளர்ப்பமறை முன்னோர் விருந்தினுத
ரத்தீ யவிப்ப வவர்மாதர் - கொத்தின்

கொடியனையார் கொம்மைமுலைக் குன்றே வருத்தத்
துடியிடையே நின்று துவள - நெடிய

கலவ மயிலிவருங் கந்தவே டேரோ
யுலவ நிலைபெயர்வுற் றோடப் - புலவு

நிரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்றென் - றுரைப்பாவில்

வைதலை யஞ்சி வளத்தா நிரப்பவர்தா
மெய்தலை நோக்கி யிருந்நுதவப் - பொய்தவிர

வில்லென் பதுமொருவ நீயென் பதும்வினையாஞ்
சொல்லென்ப தின்றுபெயர்ச் சொல்லாக - நல்லவள

மிக்கெலா நாளும் விழவரு வீதியணி
திக்கெலா மேத்தமலி சேபூரு - முக்கணஞர்

மந்திர மொன்றா யிரமாய் வளர்ந்துபயன்
தந்திடு மொண்மயிலைத் தண்மலையும் - பந்தமறு

தன்னை மருவினதைத் தானாக்குந் தன்மையுடை
மன்னுசிவ ஞானி மருவிவாழ் - நன்னிலையா

லம்ம பிரமபுர மாகும் பொருள்படவே
பொம்மபுர மென்னும் புகழ்ப்பதியு - மெம்மிறைவன்

ஹீற்றிருந்து வாழிடங்கண் மேவியவற் றென்றினுறுந்
தேற்ற முணர்ந்துநீ செல்லுங்கா - லாற்றலுட

னில்லை யிறைவனாற் பூதமலா லிங்கென்று
சொல்லி யுணைமறித்துச் சூழ்ந்துதா - னல்ல

வலகா யுதமெறித லாயுரைப்ப னந்த
வுலகா யதனுரைகேட் டோடேல் - பலகாலு

நானேது மின்றிக் கருமமலா னுணிறையைக்
கானே னெனுங்கரும காண்டியொடு - பூனே

னினையனு வாக்கு நியாய னுரையைத்
தினையள வாயினுநீ தேறேல் - பினைவருவை

சேடியனை நெஞ்சமே சேரவவன் றம்பியென
நாடி யொருசிறிது நண்ணுறேல் - கூடியொரு

புத்திகண பங்கமெனப் புத்திகெட்ட புத்தனுரை
மெய்த்ததென நின்று விடாதிநீ - முத்திபெறு

தன்னை யனுவாக்கித் தாழ்பஞ்ச ராத்திரிதா
னென்ன சொலினு மிசைந்துறே - னின்னைக்

கெடுப்டதே யெண்ணிக் கெடுமயோ கிகளை
விடுப்பதே நன்றென்று மேவே - லடுப்பதெனாக்

களனைக் குடித்துக் களிக்கின்ற வாயிமொழி
கொள்ளத் தகுவதெனக் கொண்டுறேன் - மெள்ளப்

பகுதி விசுதி பகுத்தறியின் முத்தி
தகுதியெனுஞ் சாங்கியனைச் சாரோன் - மிகுதிபெறு

நஞ்சுமார் கண்டனெடு நாரணனை யொப்பாக்கும்
பஞ்சமா பாதகரைப் பாராம - லஞ்சிநீ

சென்று திருமடத்தைச் சேர்ந்துகழு நீர்த்தடமாய்
நின்று நறியகழு நீர்பூப்பத் - துன்று

முகிலா யடைந்துபுகை மூன்றுலகுங் காக்க
நிகமா கமம்விதித்த நீதி - யிகலாத

கோடிமறை யோர்நிறையக் கொள்ளுமுண் விற்பயனை
நாடியிடும் பிச்சையா னல்குமொரு - கோடிசிவ

யோகிகட்குப் போன மூவந்து சமைப்பாரைப்
போகிகட்குப் புற்றனைய பொற்சடைமேன் - மோகிகட்குப்

பூசனைக்கு வேண்டும் பொருளுதவு வின்றுரை
வாசமலர் கொய்து வருவாரைப் - பூசனைசெய்

கின்றுரை ஞானநூல் கேட்பாரை நேந்தோதா
நின்றுரை மேனியெலரி நீறணிந்து - குன்றாத

கண்டி புனைந்து கமலா தனத்திருந்து
கொண்டு சிவனைக் குறிப்பாரைக் - கண்டுருகிப்

போற்றிவணங் காவுட் புகுந்து புரமெரித்த
சீற்ற மறந்ததெய்வ சிங்கத்தை - மாற்றலருஞ்

சீமானை யென்றுந் தெவிட்டாத தெள்ளமுதைக்
கோமானை ஞானக் குணக்குன்றை - பூமாரன்

வண்டு படாத மலனாநாஞ் செய்தவத்தாற்
கண்டுகொளுந் தண்ணறும்பூங் கற்பகத்தை - மண்டலமு

மேனைப் புவனங்க ளெல்லாமும் வேண்டுபசந்
தேனைச் சிவஞான தேசிகனை - நீநெக்

குருகியெதிர் கண்டுகொண்டே யோடிப் பெருமான்
நிருவடியில் வீழ்ந்தன்பு தேங்கிப் - பருகமுதே

வேண்டுவார் வேண்டுவன வேண்டியவா நேயுதவு
மாண்டகையே யெங்க ளரசனே - நீண்டவொரு

தந்திதரு பச்சைபுனை தன்மையா னீண்டுபச்சைக்
கந்த மரபிலுறுங் காரணனே - பந்தமற

வாளாய வன்பர்க் கமரா பதம்போல
மீளாத வீடுதவும் வித்தகனே - வேளாணை

தள்ளு மடியார் தமக்குத் துணையாகக்
கொள்ளு மிருமலர்த்தாட் குஞ்சரமே - விள்ளலறப்

பத்திக் கடலுட் படிந்த வடியார்ச்சுத்
தித்திக்குங் கோதிலாத் தேறலே - முத்திக்குச்

சாதியா லன்றுரிமை சாதனத்தா லென்றுண்மை
போதியா நல்குமொரு பொன்மலையே - நீதியால்

வீடும் பொருளும் வெறுத்துமுத்தி வேண்டுவார்
தேடுஞ் சிவஞான தேசிகனே - பாடும்

பொருளே யெனவணங்கிப் பேரற்றிநின்று நிற்பே
ரருளே துணைவே றறியேன் - றெருளே

நினது திருப்பவனி நேர்ந்தநாட் டொட்டுக்
கனலின் மெழுகாய்க் கரையும் - புனல்பெருகு

கண்ணோடு நின்றேங்குங் கங்குல் பகலின்
 யுண்ண வுடுக்க வவப்பொழியும் - பண்ணோடு
 பாடு நினைமெய் பதைக்கு நினையெங்குந்
 தேடு முருகுந் திகைத்தலறும் - வாடுமெனைப்
 பாரானோ வென்னும் பரம சிவஞானி
 வாரானோ வென்னும் வழிபார்க்கு - மோரானோ
 வென்னோ யெனப்புலம்பு மென்னைநின்பாற் றாதாக
 வன்னோ பலசெய் தஞரொய்துந் - தன்னோ
 ருடம்பும் பொறையா யொழிப்பக் கருதுங்
 குடும்பம் பகையாகக் கொள்ளு - மடங்க
 வொருபு தருமில்லா துற்ற விடத்தே
 வருபு ரணமா மருவி - யொருபோதும்
 வேறிலா தொப்ப விரும்புறுமவ் வென்னுயிரா
 மாறிலா ஞான மணிவிளக்கே - யீறிலாச்
 செல்வமே யெங்கள் சிவஞான தேவனே
 கல்விகொடு காணாத காட்சியே - புல்லுவாய்
 புல்லு மளவு முனைவிட்டுப் போவதுநா
 னில்லை யிறைவனே யென்றுநீ - தொல்லை
 விடய நினைந்தகன்று மீளாம னில்லா
 துடைய மலவிருளை யோட்டுஞ் - சுடரை
 மரமு நிழலும்போன் மாழையும்பூ ணும்போ
 வீருமை யபேதமென்ப தென்னும் - பரமுயிர்கள்

வேறென்றும் வேறல்ல வென்றும் விளம்புதலால்
 வீறென்று தாதான் மியமென்று - மாறின்று
 சாமி யடிமையெனுஞ் சம்பந்த மென்றுமுளம்
 வேமிகலை யோர்மொழியில் வீப்பாணைத் - தோமி
 லுலகிற் கிறைவ னுபாதான் மென்று
 மிலகுற்ற நன்னிமித்த மென்று - நிலவுற்ற
 வாவி யணுவென்று மன்று நிறைவென்று
 மேவிய மாயைதான் மித்தையென்று - மோவிலது
 நித்திய மென்று நிகழ்த்தி மயங்கும்போ
 ஈத்தனையுந் தீர்த்த வருளாணைப் - பத்தரிடை
 யுள்ள படிதோற்று முண்டை யுடையாணைத்
 தெள்ளுஞ் சிவஞான தேசிகனை - விள்ளலறப்
 பற்றி யடியேன் படுமிப் பெருந்துயர
 முற்று மறிந்துசெல முன்னுநீ - யெற்றுதிரை
 வேலையுல கெல்லாம் வியக்குஞ் சிவஞானி
 மாலைமன மேவாங்கி வா.

நேரிசைவெண்பா.

என்னோ டிருக்கு மெனினுஞ் சிவஞானி
 யன்னோ நினைவிடுத்தா லன்றியே - தன்னோகை
 வஞ்சமே செய்குவனான் மற்றவன்பாற் றாதாக
 நெஞ்சமே செல்வினாந்து நீ.

நெஞ்சுவிடுதூது முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ .

கணபதிதுணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர் திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிறைந்தவொரு சச்சிதா னந்தபர சிவத்தி
னிகழுமுயி ரிப்பியிடை வெள்ளிபேர்த் றேன்றி
யறிந் துமய கைன்றிலொன் றன்றிவே நிலையென்
றறைவர்கிலர் பதியினைப்போலாருயிர் நதிதியமே
யிறந் துமலசத்திவிடிற் சிவசமா னதையா
யிருக்குமென வறைவர்கில ரொதுவழக்கென் றடியேஞ்
செறிந்தன நின் றனைவினவ வெங்கள்சிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (க)

சகலரொனும் பசுக்களைமூ லாதார மென்னுந்
தக்கதொழு விடைமலமார் தாம்பினு லார்த்துப்
புகலுமொரு நுகர்வுமிலா துணாநிறுத்திப் பின்னர்
பொருந் துகலை யாங்கரத்தாற் கட்டவிழ்த்து வீட்டே
யகலுநன வெனும்புரத்தி லோட்டியே விடய
மாகியபுன் மேய்த்தெமக்கிங் கமுதமருள் பவனே
திகழுமலை மகணகரின் மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (உ)

காற்றுமறைப் பாயப்படப் பாயலிடை மடங்கற்
கனலருகி னரிசனப்பொற் றாசுமிசை போர்த்துக்
கோற்றொடிமென் முலைமடந்தை தனைமார்போ டணைத்து-
குளிர்க்குடையா னுததி டிடைக் கண்டியில்வோ னெழுந்து
போற்றிநின் தெதிர்குறிப்பச் சங்கொடும்வந் துற்றான்
புண்டரிகன் கரகநீர் கொண்டுதவ நின்றான்
சீற்றமறுந் தவக்களிநே யெங்கள்கிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (௩.)

தூதுவிடு நம்பிவரு கிவன்சிலையா லெறிந்த
தொண்டனிலை விசயனுய்வில் லோடும்வந்தா னில்லை
யேதமறு மிபற் கயார் கிளைஞர்கள்வந் தடைந்தா
ரில்லைநினை மண்சுமவென் றொருபிரம்பா லடித்தோன்
போதிலனின் நிருவடியிற் போதுகடைய் பரவிப்
போற்றலுறு மடியவரே பொருத்தினொம் மருங்குஞ்
சீதமதி துறந்தமுடி மருவுகிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (௪.)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர்
பி ன் ஷா த் த் மி ழ்.

காப் பு.

அத்திமுகத் துத்தமனை
நித்தநினை சித்தமே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

திருமா மறையு மாகமமுந் தெருட்டு பொருளோர் முடி
வாகத், தெளிவில் சமயர் தமிழ்மூரணித் தியங்கி யபேதம்
பேதமென, வருமால் வாத மயலொழிய மலர்வாய் மலரப்
பெருங்கருணை, வடிவாய் வந்த சிவஞான வள்ள வினைத்
தான் மலர்க்காக்க, கருமா முடக்கொம் பொருகமுதக் கதி
ர்வெண் டிங்கட் கண்ணிபுனை, காலத் தவன்சே வடியிற்செ
ங் கமல விழியொன் றிடர்தணிந் தும், பொருமா மழுவெள்
விடையாகிப் பொறுத்துந் தொழும்பு தலைநின்ற, பொன்ன
ந் திருமா புடைக்கமஞ்சுற் புயல்வண் ணத்தெம் பெருமா
ளே.

(க)

மல்லிகார்ச்சனேசுரர்.

உடற்கு வினையுஞ் சூர்தாக்கு மொழித்தற் கரிய பலபி
ணியு, முடற்று பசினோய் முதலனவு முணர்வைப் பிணித்து
ப் பிறப்பெனுமாழ், உடற்கு ளழுத்தி யுயிர்சிவத்திற் கலப்
பைப் பிரித்து விடுமலமுங், கழலக் கருணை புரிந்தெம்மைக்
காக்குஞ் சிவஞா னியைக்காக்க, முடக்கு மடிக ணிமிர்த்தெ
ழுந்து முள்காந் திருந்து களஞ்சுருக்கி, முழைவாய் பிளந்து
செவிநிமிர்த்து முறுக்கி வெடிவால் சிறிதடித்து, விடக்கு வி
ரும்பு புவிபாய விராயு முண்மா னுடைமதியம், வெருவுந்
தகலும் பருப்பதமாம் விலங்கன் முக்கட் பெருமானே. (௨)

உமா தேவியார்.

இளைக்கு மருங்கு லொருமடந்தைக் கெய்து தவள மு
கிற்கூந்த, விருஞ்சூன் முகிலி னிருள்படைப்ப விருண்ட வடி
யே னுளம்விளர்ப்பத், திளைக்கு மலர்க்கட் கருணைமடை தி
றக்குங் குணப்பொற்குன்றையுயர், சிகர மயிலைச் சிவஞான
தேவன் தனைநா டொழங்காக்க, விளைக்குந் தவத்தாற் பாற
னக்கு விரும்பிக் கொடுத்த கொழுநன்மணி, மிடறே போல
வெனதுபுன்சொல் விடமுண் கின்ற திருச்செவியை, முளைக்
குந் தரள நகைவளயான் முதிர்ச்சிஞ் செய்யு ளமுதூட்ட, மு
ன்னம் பிள்ளைப் பெருமானை முலைப்பா லூட்டு மொருதா
யே.

(௩)

விநாயகச்சுடவுள்.

நீர்வாழ் வரிச்செங் கயல்கவர நிற்குஞ் சிரல்வா ரிதிக
லங்க, நிலைபேர்ந் துலவுந் திமிங்கலப்பேர் நெடுமீன் கவர்வா

னிற்பதெனப், பார்வாழ் மக்கட் பரப்பெல்லாம் பணிவேந்
தாயின் மொழிப்படுகீர், பாடத் தொடங்கு மென திடத்தும்
பழிப்பில் சிவஞா னியைக்காக்க, தார்வாழ் திருப்பொற் கோ
யிற்குத் தடமா மதிலிற் பொலிமார்பத், தனிவான் முகிலு
ஞ் சரோருகப்பொற் றவிசிற் பசும்பொற் குவடும்வா, னூர்
வா ழரசு முனிவரரு மொருதஞ் செயற்குக் காப்பாக, வு
ந்து முதற்கட் பரவுபுக மொருத்தன் முகத்தெம் பெருமா
ளே.

(சு)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பாயுங் கவனக் கடியமனப் பரிகா வரமற் கொடுவிய
ப், பகைகா வரமற் பிறருநாக்கும், பழிகா வரம லிருதாளு
ந், தேயும் படிசென் றிடையின் றிச் செல்வச் செருக்கர் கடை
காக்குஞ், சிறியேற் காக்குஞ் சிவஞா ன தேவன் றிருமே னி
யைக்காக்க, வாயு மனமுந் தொடர்வரிதாய் வருதல் போ
த லிரவுபகல், வளர்தல் குறைதல் வெறுப்பு வப்பு வறுமை
செல்வ மிலாததனை, வாயுந் தமிழ்க் குறுமுனிவற் கறித லறி
த லினாமைபோ, யறிவே யாகி யுலகொழிய வருள்செய் சு
டர்வேற் பெருமாளே.

(ரு)

அல்லமதேவர். வேறு.

அகரவுயி ரனையபரி பூரணத் தீர்த்தனை
யடிநிழல் லடையுமெம தாருயிர்க் காப்பனை
நிகரிலை மயனையழி யாதமெய்க் கூத்தனை
நிகழமு பவனையரு ளாளனைப் போற்றுது
நகரவர சிடையமரும் வாசனைக் காற்றெனு
நடையிரத மதனன்வலி வீயுமெய்க் காட்டனை

மகரமனை சுவறவெறி வேலுடைச் சூர்ப்பகை
மயிலைமலை மருவுசிவ ஞானியைக் காக்கவே.

(சு)

வசவதேவர். வேறு.

விழுப்பநிலை குறிகுணங்க ண்டிடா தென்றும்
வேண்டுவன வேண்டியாங் களித்தரவே டத்தர்
குழுக்கடமக் கன்புசெய்நந் தலைச்சுமைவாங் குபுதான்
கொண்டவனென் றரியசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
விழிப்பினம தொருநாமம் புகல்பவரைப் பிறப்பி
லெடுக்குநமக் கிஃதரிதன் றெனச்சென்று கடிது
வழுக்கிவிழு பவனாயெடுத் தஞ்சலோம் பென்ற
வசவதே சிகனெனுமெங் குடிமுழுதாள் பவனே.

(எ)

தவாரமருளிய மூவர்.

கிளக்கிலா நாமணியி னாவே யாகக்
கேட்கிலாக் காதுசி யின்கா தாக்
வளர்க்குமா புகழுலகிற் பரப்பா நின்ற
மயிலைவரைச் சிவஞான தேவற் காக்க
வளக்கிலாத் தமதுகூழ்ந் தொடைபுணந்த
வரசுபோன் றல்லனபுன் குறும்பு போலக்
கொளக்குறையாப் பெருஞ்செல்வ மெமக்கா ஞானக்
கூத்தனுறு பதிகள் பல பாடியமூ வருமே.

(அ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அருந்தமிழ்நா டொருகோடி தவஞ்செய்வந் ததிர்வெள்
ளருவிதூங் குயர்மயிலை வளையினமர் விளக்கைப்
பரந்துபடு மிகுபாச ஞானமொடு மற்றைப்
பசுஞானங் கடந்தசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க

விரிந்தமறை யொருநான்கு மெழுதுகில மெனவோர்
வீறுடைப்பொற் கொன்றைபுனை விரிசடையோ நெழுதத்
திரந்துதமிழ்க் கோவையொரு நானூறு முரைத்த
திருவாத ஆரனெனுஞ் செழுமலர்க்கம் பகமே. (க)

சென்னவசவதேவர். வேறு.

அறிவுயிர் கரண முடலொடு பொறிகள் சிவமென வுத
வு தானியைக் காத்தெமர், வழிவழி யடிமை யெனவருள் பு
ரியு மொருவனை யெழுது பாவனைக் கேற்றிடு, மமுதினை ம
ணியை யடியவ ருயினா யுயர்சிவ சமுய நாதனைப் பார்த்து
று,—குறிகுண நிலைகள் குருசிவ சரணர் தமையிகழ் பவனா
வேறெனத் தாக்கியை, வளர்தரு தனது குணவருள் கனலி
னழல்புனன் மருவு மாறெனத் தாட்டுடை, குறுகுடு பவனா
யடைவுற வுலகின் வருசென வசவ தேவனைப் போற்றது
ம்,—பொறியொரு புடையில் வளையொரு புடையி விரவியி
னிருளை நாமறத் தீர்த்தெரி, மணிமினிர் திகிரி யொடுபல வ
ணிகண் முடியொரு புடையி லாருயிர்க் காப்புறு, புயனிற வ
டிவ வரியொரு புடையில் விழவர வணையை வானுறத் தூக்
குபு,—மறிதிரை கதறு கடலிடை புதறு பொறிமயில் கடவு
வீரன்மெய்ச் சீர்த்தியன், மலைமுனி முருக குருபர குமரசர
வண பவவெ னுமிகப் போற்றிட, மறைமொழி யருள்செய
றுமுகன் மருவு மயிலைவ ருசிவ ஞானியைக் காக்கவே. (க௦)

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

—:0:—

துங்கவெம் புகர்முகக் களிநல்யா னையினதட் சமையு
ம் பெரும்புலி தருந், துங் ஸ்சமையும் வெண்மருப் புச்சமையு
மினையாது துள்ளியெழு சிறுகன்று மான், வெங்கனன் மழு
ச்சமையும் வெண்முளரி மலர்வென்ற வெண்டலைச் சமையு
மணிகள், வெயிலெறித் திருள்விழுங் கோரா யிரம்படம் வி
ரிக்குமர வச்சமையு நீ, ளங்கம் புரண்டுலவ மாலயம் புரியு
மவ ரணியெனத் திரைகள் புரளு, மாயிரந் திருமுகக் கூங்
கையஞ் சமையுமொழு கமுதகிர ணக்குழவி வெண், டிங்க
ளஞ் சமையினெடு போகட் டுலாவுமிறை செங்கீரை யாடி
யருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீ
ரை யாடி யருளே.

(க)

வென்றிவிடை யினாதிருக் காமநா யகர்திரு விழாமுற்
ற வருண்மா தவர், வேறுவே ருயதிரு வேடத்தர் நீறுதிமிர்
மேனியினர் வேணி முடியர், துன்றிழை மலிந்தகந் தைச்ச
வலர் பட்டுமென் னாசமணி யாச மணிவார், சூலப் படைக்
கலத் தினர்தனித் தவரருகு தோகையர்க ளோடு வருவார்,
குன்றுறழ் பனைக்கைவெங் கரிசிவிகை யாதிமிசை கொள்ப
வ ரியந்த முங்கக், கோடிநூ ருயிரவர் மகரா லயத்தொடிக
ல் கொண்டதோர் செயல தென்னச், சென்றெதிர் முழங்கு
பொம் மையபட் டினச்செல்வ செங்கீரை யாடி யருளே, தி
மிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி
யருளே.

(உ)

ஒருவாறு மின்றியிது வென்றுணர வரியபர மொன்றி
ரண்டாகி யவைமூ, வருவாகி மூவிரண்டாறாறு வகையிரட்
டுற்றநூற் றெட்டு விரிவா, யிருவாறு நின்றிலகி யிருநூறு
தலையிட்ட லீவொட்டு மாறாறி னவ், வெண்பெற்ற வாறினவ்
வாறுமூன் றினிலவை யிரண்டினி லிரண்டு மொன்றின், மரு
வா வடங்கிரீ நானென்னு மயலின்றி மனவா சகங்க டந்து,
வந்துகூ டுதலகற லின்றிநின் றிடுநிலையை மலரடி முடிக்க
ளித்துத், திருவாய் மலர்ந்தெனக் கொருமொழியி லருள்ப
வா செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான
மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (ந)

பாவகப் படுபெரும் புகழிமய மலைபெறு பவானிவளர்
திருமூ லைத்தன், பாலுண்டு தன்னையந் தாள்சிவந் திடவா
தி பகவன்வீயன் மார்பி னுலவிப், பூவகப் பள்ளியமர் தருபு
ங் கவன்றலை புண்படக் குட்டி நீடு, பொன்னங் குவட்டுமா
யிருஞால முடிவைத்த புழையெயிற் றரவ சைத்து, மாவல
ர்ச் செங்கைகொடு சிறுதே ருருட்டியுயர் வானவர்க் கிடர்வி
ளைத்து, வலிகொண் டிருந்தவன், நிறலசுரர் தலைவெட்டி வ
ட்டாடு மொருவெற் றிலேற், சேவகப் பிள்ளை, துணை யாகவி
ளை யாடுவாய் செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகலவ
ரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (சு)

பெருமுடக் கண்ணிமிர்ந்ததுகூ னிமிர்ந்தது பிணிகள் பல
பலபோ யின, பிடித்திருந் தெவரானு மகலாது துயர்செய்த
பேயகன் றிட்ட தம்மா, வருமகப் பெற்றுவந் தனமிடி யக
ன்றன மகிலம் புரக்க வருமோ, ரரசெய்தி னஞ்சென்று

வென்றெய்து தற்குமிக வரியபகை வென்றெய்தினம், வருமடக் கொடிமாதர் கண்வலைப் பட்டதுயர் மாற்றவற நெறிகண்டன, மலமாயை கருமங்க ணிலைகண்டி லோமென்னுமக்களொலி விண்ண ளப்பத், திருமடத் தரசிருந் தருள்செயருள் விழியாள செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகல வரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (ரு)

மெய்தயங் கரிசனம் பூசிவெந் நீராட்டி விழியூதி மெய்து டைத்து, விரனிந் தைவந் திடும்பொட்டின் மீதுலையின் வெண்ணீ றணிந்து விழியின், மைதயங் குறவெழுதி யியல்பாகு மக்கமணி வடமணிந் தம்பொ னனாநூண், மணியரிக் கிண்கிணி சதங்கைபொற் றண்டைகள் வணைந்துபொற் றொட்டி லுய்த்தே, யெய்தயந் துறுபெருஞ் செல்வமே யமையாத வின்சுவைத் தெள்ள முதமே, யென்னுயிர்த் துணையா ய மாணிக்க மதலையே யென்றுசீ ராட்டி யன்பாற், செய்தவம் பெருகும் மவைவளர்க் குங்குழவி செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (சு)

வேறு.

முந்துதவு வார்களிடை யொன்றார்வங் கூர
முந்தையினு மோர்பொருளை நின்றீகின் றூரில்
வந்துரிகழ் காருதவு நங்காறங் காறு
மண்டுதிரை யானிறைய வொண்காவின் தேறல்
கந்தமலர் வேனிலுமி முஞ்சீர்பொன் றுத
கம்பரொரு மாவினுமை யுந்தாமுஞ் சார

நந்துநக ராநுமிறை செங்கோசெங்கோ
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங்கோ.

(௭)

வஞ்சமல மாயைகரு மஞ்சார்வின் றேட
மண்டுவிழி நீர்சொரிய நின்றேயன் பாகி
நெஞ்சருகு வார்துணைவ செங்கோசெங்கோ
நின்றநிலை பேர்தலிலி செங்கோசெங்கோ
விஞ்சருவ மோடருவி ரண்டோடொன் பானும்
வெம்புபபா யாதியும் கன்றாகும் போத
நஞ்சொருப மாவருளி செங்கோசெங்கோ
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங்கோ.

(௮)

பங்கயம தேறிநற வுண்டேசங் கீத
பண்கள்பல பாடியொழு குந்தாளொண் காலி
யங்குமுத மூசுபிண ரந்தாள்கொம் பூதி
யம்பணில வாவியினும் வெஞ்சூல்கொண் டேகி
மங்குறையில் சோலையினு மங்கோடிங் கோடு
வண்டுதிரி கீழ்நதியு ளின்கேளின் பூசை
நங்கைநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங்கோ
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங்கோ.

(௯)

கம்பநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங்கோ
கங்கைசும வாதபர செங்கோசெங்கோ
செம்பொன்னுடி தநஞ்சரண செங்கோசெங்கோ
செங்கைமணி நேர்தலைவ செங்கோசெங்கோ
யிம்பர்வரு மாரமுத செங்கோசெங்கோ
யெங்கண்மல நாசவொளி செங்கோசெங்கோ

நம்புமடி யார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்கிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை.

(க௦)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

1 தாலப்பருவம்.

—:0:—

ஆற்றற் பெரியோ ராற்றுவார்க் காற்றல் பசியை யா
ற்றதலென், தறைந்த மொழியைக் கடந்துகிவ னடியா ரொ
னுநல் விருந்தழைத்துச், சோற்றுக் குவடு தொலைத்தகிறு
தொல்லைப் பூத மொருகோடி, தொலைத்தற் கரிய செஞ்சா
லிச் சோறுங் கறியுங் கைகவிப்ப, ஆற்றற் கலைத்த பாறயிர்
நெய் யுதிர்நீங் கனியு முறைமுறையே, யொழுகு பந்தி பல
விருத்தி யுவந்து படைத்துத் தீப்பசியை, மாற்றிப் பெருஞ்
சீர் பெறுதற்கு வல்லாய் தாலோ தாலேலோ, மயிலை வரை
யிற் கிவஞான மணியே தாலோ தாலேலோ. (க)

அருவா யருவா யவைவன்றி யறிவாய் நிற்கு மவிர்சடி
தை, தண்ணல் பெருஞ்சீ ரிசைப்புலவ ரதைதல் பட்டாங் கா
தல்போன், மருவார் மலர்த்தண் பொழின்மணிரீர் வாவி பசு
ம்பொன் மதின்மாட, மணிமா ளிகைகோ புரநெடுந்தேர் ம
றுகு முதலா யினவற்றின், பொருவா வளங்க ளிறும்பூது
புகல்வார் புகலும் படியெல்லாம், பொருளே யாகி யேனைய
போற் புராண மலது மறைகூறுந், திருவார் கச்சி நகரிடங்

கொள் செல்வா தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவ
ஞான தேவே தாலோ தாலேலோ. (௨)

ஆர்க்கு மதுரச் சங்கமளித் தரவ மடுத்த பெருங்கங்
கை, யாறு மடுத்துப் பிறைத்தோணி யமர்ந்து சடைச்செந்
துகிற்படர்ந்து, பார்க்கு முமைகட் கயிலுலவும் பழைய கரு
ணைக் கடலகத்துப், படிந்து பரக்கும் புறச்சமயப் பாம்பு
பதைப்ப விடித்துமயல், போக்கு மயிலை வரையிவர்து பொ
ருண்மா மாரி மிடிக்கோடை, பொன்றப் பொழிந்து புகழ்
வெள்ளம் பொருப்பு வாளக் கணாவாவி, தேக்கு முகிலே
யமுதேசெந் தேனே தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவ
ஞான தேவே தாலோ தாலேலோ. (௩)

முதையா மெமது மனப்புலத்தை முடுங் காழ் வெகுளி
வன, முற்றுங் கருணைத் தீக்கொளுவி முருக்கித் திருத்திச்
செருக்கெனுமா, மதயா னையைவந் தமிழாது மறிப்பப் பொ
றைவே வியுமமைத்து, வலிய சிவமந் திரப்படையால் வாய்
ப்ப வுழுது சிவவிதையை, விதையா முளைப்பப் பிறதெய்வ
விரவு களைகட் டறவளர்த்து, வீடாங் கனிகொள் பருவத்து
விடயக் கரவர் புகுந்ததனைச், சிதையா வண்ணங் காத்தளி
க்குந் திறத்தாய் தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவஞா
ன தேவே தாலோ தாலேலோ. (௪)

வாங்கு சிறுவெண் மதிக்குழவி வயங்கு முடியு மதன்
மாள், மலர்ந்த விழிசேர் திருறுதலு மதிரேர் சங்கக் குழை
ப்பணியே, தாங்கு செவியுங் கடற்காளந் தரித்த மிடறுங் க
னன்மழுமான், நயங்கு கரமுந் தனிக்கேழந் றடங்கோ டி

மைக்குந் திருமார்பு, மோங்கு சினவெம் புலியதனொன்று
டுத்த வறையு மான்மலர்க்க, னுற்ற வடியு நினதுண்மையு
ணரா வஞ்சஞ் செயக்கருணை, தேங்கும் விழிக ளையதனைச்
செய்யா தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவஞான தே
வே தாலோ தாலேலோ. (௫)

வேறு.

மீனெ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கட்சிறு வின்னுதற் றுவர்
வாயார், வேட்கை நோய்தவிர்ப் பவர்க்குமட புனவிடைவே
றுசெய் தேறேபோ, லானு யிர்க்கொரு பிரிவுதந் துதவுறு
முத்தமா தாலேலோ, வருவ மாகிவந் தென்கருங் கன்மன
முருக்குவாய் தாலேலோ, வான ளக்குறுங் காலென வெய்
திடும் வைந்துதிக் கணையென்ன, வாரி யுட்புகுங் குடமென
வுட்புற மருவிநின் றகலாம, னுனி ணைப்படும் பரசிவத் து
றவரு ணற்றவா தாலேலோ, நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்
ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. (௬)

பாரி னிற்பெருஞ் செல்வமுண் பவர்க்கெனப் பற்றிநின்
றுண்ணுமற், பனைப முத்ததற் கொக்குமர் நடுநயப் பணி
னோன் றிருவென்னுஞ், சீரி யற்படு மொழியெமக் கல்லது
திருவுடையோர்தம்மிற், சிலர்க்கு னைப்பது முகமென்னு
ணர்த்துறு செய்கையொன் றுடையோனே, கூரி சைப்படா
விவறன்மா லையனிடக் குறுகுரு தீவோர்கட், குறுகு வா
ரிற்சண் பகம்விடுத் தொள்வழைக் கொத்திஸ்வேர் சிலைவா
ங்கு, நாரி மொய்த்தெழு மயிலைமால் வரைக்கொரு நாயகா
தாலேலோ, நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே
தாலேலோ. (௭)

கல்லெ னத்திர டோட்புனை யீர்தொடைக் காமவே
ஞ்ஞலகெல்லாங், கவன்று தன்வலிக் குடைந்துதம் புறந்தரக்
கண்டதோர் மிகுவீரன், வில்லி யற்சுவைக் கரும்பும்வெம்
பகழிகள் லீயும்விற் குழைநாரி, விளரி யங்குரற் சரும்புமா
ய் முடிந்துற விளைத்தவோர் விறலாளா, சொல்லி சைப்படு
சங்கவண் புலவர்தந் தூக்கொடு நிறைநிற்பச், சொக்கர் கூ
டலிற் பொற்பல கையினிடாத் தூக்கினும் படியொக்கு, நல்
லி சைத்தமிழ் மாலைசூ டியபுகழ் நல்லவா தாலேலோ, நகரி
நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. (அ)

வேறு.

ஒருமாயையினுயிர் மாபரம் வேறு மாபோலு
முதுபோ மெனினிலை பேதமெ னாவோ தாவியா
வருமா மறையுரை யாடலும் வேறு மான்மாவோ
டருளார் பதியியல் பாயென வோதா மாறாவாய்
வருமா கமமுரை யாடலு மாரா யாராயே
மலைவா துசெய்மய லாலுள மோவா நோவாவார்
செருமாய் வுறுமொரு வாசக தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. (ஆ)

நனவா வொருசிவ மோதிதை தாலோ தாலேலோ
நவின வலர்புகழ் மாலை தாலோ தாலேலோ
கனவா வுலகுறு தேசிக தாலோ தாலேலோ
கதிர்வே ஓவன்மயி லாசல தாலோ தாலேலோ
மனவா சகவினை மேவிலி தாலோ தாலேலோ
மதனா டல்கொடைன் மாதவ தாலோ தாலேலோ

சினவா வருளித யாலய தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. (க௦)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

—:௦:—

காளம் புராந்தெட் டுடழைற் கட்கொடிய காலன்வந்
தனன்வந் தனன், கண்டவா றிஃதுரைத் தனமுரைத் தன
மென்று கைதட்டி விடுவ தென்ன, வேளம்பு தைத்தலறம்
வன்னெஞ்ச ரிவ்வுகை மெய்யென்ப திலையென் பவர், விரிச
டைக் கடவுளடி யவர்வரவு கண்டுள்ள மிக்கெழு மகிழ்ச்சி
யென்ன, லாளம்பு யத்துணர்ப் பதமுக்க லிறைபுகழ்நீத்த
புன் சமய மென்புள், ளணிகடிவ தென்னமழ விடையொன்
றுகைப்பவ னரியபுகழ் பாடி யாடத், தாளம் புடைப்பதற்
கடியிட்ட தென்னநீ சப்பாணிகொட்டி யருளே, தனையறியு
மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யரு
ளே. (க)

மொண்டுபொய்ப் பொருளென்று பொருளையிர வலர்வ
ரின் முத்திசை யாம லுதவி, முழுமறைப் பொருளாமெய்
ப் பொருளென்று தொண்டர்க்கு முத்திசையெ ழீங்கருள்
வது, விண்டுமது மடைதிறந் தொழுகுபைங் கொன்றைபு
னை விரிசடைக் கற்றை நெற்றி, விழியுடை யவர்க்கலது கு
வியாத திலையென்று விரியாத தேதி லார்முன், கொண்ட
வெம் பவநீறு படநீறு தன்னைக் கொடுப்பது நடுங்க வாலி,

கொள்ளைகொண் டுண்ணவெம் பால்வருங் கொடியவெங்
கூற்றைத் தடுப்ப தாய,தண்டளிர் கவற்றுநின் கையினு லைய
நீ சப்பாணி கொட்டி யருளே, தனையறியு மறிவையறி வெ
ன்றகிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

உருக்கிலரும் வடிவென்று நிலையாத விடயத்தி லுழலு
ம் புலன்க ளென்று, மொழிகின்ற புத்தியது தானென்றும்
விரிவாகி யொன்றாய குணம தென்றும், பரக்குயிவை யன்ற
ன்று புருடனே பென்றுமுயர் பகுதியே பென்று மதன்மே
ற், பரவிந்து வென்றமவை யன்றியே முனமொழி படாத
வொரு பிரம மென்றும், விரிக்கிலிது நிறைவென்று மணு
வென்று மொன்றென்றும், வேறுபற் பலவென்று மெய், வி
ளைவென்று மிலதென்று முயிரியல்லு பல்சமயர் வேறுவே
றாக வைத்துத், தருக்கமிடு கலகமற வந்தகரு ணாகரா சப்
பாணி கொட்டி யருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றகிவ
ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ங)

மும்மைமல முங்கதிர்க் கற்றைவட் டப்பரிதி முன்னி
ருள்செய் தீர மதியின், முழுநில வெறிக்கும்வெண் டிறநீறு
ஞானமெனு மொய்குழலை மன்றல் புரிவா, ரொம்மணிய தெ
ன்றுபுனை நன்முகக் கண்டியுட னிறைவனரு ளஞ்செழுத்து,
மிலிங்காங்க சங்கசம ரசநிலைமை யிதுவென்ன விருளறவு
ணர்த்து குருவு, மெய்ம்மைபுணர் வொடுகலந் துற்றிருந் த
ங்கையில் வெளிப்பட்ட ஞான வடிவும், விளங்குசர மும்பு
னித தீர்த்தகிவ சேடமும் மேலுலக வித்தென் றவை, தம்
மையுல கினில்விளக் கியவந்த தேசிகா சப்பாணி கொட்டி

யருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்
பாணி கொட்டி யருளே. (ச)

உரைமன மிறந்தவொரு தனிலிலைமை யிதுவென்ன வு
ள்ளபடி முனிவர் நால்வ, ருணர்ந்திட வுணர்த்துதம் குற்ற
தவ யோகத்தி னெண்ணுதம் கண்டிறந்து, பொருமதனை
வென்றனன் பரமனென் கின்றசிறு புகழன்றி யோக நிலை
மை, பொன்றியங் கவய்வென்றி கொள்ளலாற் படுதோல்
வி பொன்றலற வெய்தின னெனும். வனாவில்கிறு மொழி
புகா தெண்ணிலோ ருணரவரு மறைமுடி வுணர்த்தி வெ
ய்ய, மதனன்வந் தொருகணமு மெதிர்நிலா தொழுகுதவ
மாயாத நிலையி னுடனித், தரையினிடை வந்தருளு மெம்ப
ரம யோகியே சப்பாணி கொட்டி யருளே, தனையறியு மறி
வையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே.

வேறு.

பெருவாழ் வற்றிடு தீயர்செ ருக்குல சூந்தோரிற்
பிழையாய் முற்றிடு மாறென நத்திட ருற்றாழ்
வினாதேர் புட்குலம் வாயிலா யிட்டிரி யக்காவி
யிதழ்சா யத்தடு மாறி வரிக்கயல் கெட்டோட
வெருவா மொய்த்திசை பாடளி மட்டுணல் விட்டேக
வினையா டித்தட வாளை குதித்தெழு பொற்பாய
திருவார் கச்சியர் நாயக கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (சு)

குருநீ பத்தொடை யாளி யெதிர்த்த விற்றஞ்
குலமாள் வித்தவன் வாழ்மயி லெக்கிரி பொற்பார

வருநீர் மைக்கரு னாகர கொட்டுக சப்பாணி
மலமா யைப்பகை யானவ கொட்டுக சப்பாணி
கருநீர் மைத்திரு மாலடி யுய்க்குமெ னப்பூசு
கவர்நா மக்குறி சேர்தரு நெற்றிது டைத்தீசர்
திருநீ றிட்டிடு மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

ஒருமா தர்ப்பிறை வாணுதன் மைக்கண் மலர்க்கோதை
யுமைகா ணக்கம லாலயனொத்தற நற்றாளம்
வருமான் வத்திர னூர்கொளு மத்தள முற்பேச
மகிழ்வீ ணைத்தொழி லாரிசை யொத்திசை யப்பாட
விருமா தர்க்குயி ராமுரு கற்பெறு நித்தாம.
விறையா டப்புல வேர்புனை மெய்க்கவி தைப்பேர்கொ
டிருமா லைப்புய மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

எளியா னாப்பெறின் மேனிப தைப்ப வலைத்தாவி
யெதிர்வா னாப்பெறி னோடு மறச்சிறி யர்ப்போல
வொளியா முற்சிறு மீனெதி ரக்கவர் வற்றாடி
யுகள்சே லுற்றிட வாயிடை கக்குபு கொக்கோடு
மளியார் மட்டலர் வாவிபு டுத்தற நற்சாலை
யழகார் கச்சிறி வாச கருத்தம ருட்பாடு
தெளியார் கட்கரு னீர்மைய கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (ஆ)

புதையா மெய்ப்பொரு ளீகைய கொட்டுக சப்பாணி
பொழில்சூழ் கச்சியின் வாழ்பவ கொட்டுக சப்பாணி

மதயா னைப்பொறி காவல கொட்டுக சப்பாணி
 மறைவாய் மைத்திரு வாசக கொட்டுக சப்பாணி
 சதையா மெய்ப்பொடி மேனிய கொட்டுக சப்பாணி
 தொழுவார் கட்கரு டேரிக கொட்டுக சப்பாணி
 சிதையா நற்குண தாபத கொட்டுக சப்பாணி
 சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (க௦)
 சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

அருந்து மமுதி னினியதா யன்போ டனைந்து படிநில
 தா, யழைந்த மொழிதத் துவமசியி னன்றி மாறா வியல்பி
 னதாய்ப், பொருந்து மறையா முடம்பிற்குப் புக்க வுயிரா
 ய்ப் பவக்கடற்குப், புணையாய்க் கயிலை வழித்துணையாய்ப்
 பொலிந்த திருவஞ் செழுத்தென்னும், பரந்த புகழ்மந் திர
 வேந்து பவனி போதுந் திருமறுகாய்ப், பனிவெண் டிங்கட்
 சடைமுடியோன் படிவ முணர்த்தும் விளக்காகித், திருந்து
 பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே, தினைக்கு
 ங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே. (க)

எல்லாத் தேவர் தமதுயிரு மிமைப்போ தினிலுண் கரி
 யகடு, வீன்ற வோதைக் கடன்முத்த மெனைத்தும் வேண்
 டே மெழின்மதவேள், வில்லாய்க் கொலைசெய் தொழில்ப
 டைத்த வேழக் கரும்பின் வெணமுத்தம், விரும்பே மலர்ப்
 பூம் பொழிற்றிருநெல் வேலிப் பதியின் வேய்முத்த, மல்லா
 ற் கருங்காட் டயிரனைத்து மலமந் தமிழகக் கதழெரியை,

யாக்கு நெடிய வேய்முத்த மணுகேன் சிறிது மருளின்மொழி, செல்லாப் பவளத் திருவாயாற் றெல்லா முத்தந் தருகவே, தினைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே. (௨)

களரின் முனைத்த செங்கரும்பு கண்ணுற் பயந்த விளங்குமரன், கதிர்கான் நெழுசெம் பரிதியுடல் கறுப்பச் சிவந்த சுடரிலேவேற், நளிரி னியல்வென் றுலவுகிறு தவளை வாய்ச் சில் லரிக்குரற்பூஞ், சிதங்கைச் செம்பொற் சிறுதண்டைத் தாளென் றலைமேல் வைத்தபிரான், விளரி வரிவண் டிமிர்கு வளை வியன்சீர்த் தணிகைக் கருங்கல்லின், மிசைப்பூப் பித்தா னெனக்கருதி வினைபே னுள்ளக் கல்லிடைத்தான், முளரி மலர்கள் பூப்பித்த முதல்வா முத்தந் தருகவே, முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. (௩)

கற்ற புலவர் மிகச்சிறந்து கட்டி மொன்றன் வளமெடுத்துக், கவியால் விரித்துப் புகன்றியம்பக் கருதி யதுபொற் குன்றநா, னுற்ற மணிப்பொற் கோபுரமோ வொளிர் பொன் மாட மோமுகில்வந், துறங்கு மதிலோ மாளிகையோ வுலவு திருத்தேர் மறுகோசீர், பெற்ற குழுகண் மனை வளமோ பிரச மலர்த்தண் டலையோநீர், பெருகு தடமோ வெனவிதைவி பிறங்கு கோயிற் றிசைபோல, முற்ற மயங்குஞ் சீர்க்காஞ்சி முதல்வா முத்தந் தருகவே, முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. (௪)

இணையி நிருவள் ளுவப்பெயர்கொ ளெம்மான் கரப்பா ரிரவன்மி, நென்ன விரந்து மிரத்தக்கார்க் காணி னிரக்

க வென்றுரைத்து, முணர்வு தெருள்வித் தமைகொண்டே
யொருவர் தமையு பிவ்வளவு, மொன்று மிரந்தா மல்லமி
யா முன்னை யின்றிங் கிரக்கின்றா, மணையு மவர்தம் முகக்
குறிப்பா னறிந்தங் கவர்த மகம்விழைந்த, வளைத்து மமுத
முறழீர மனைந்த வின்கொ லுடனளிக்கு, முணையில் கொ
டைச்சிந் தாமணியே முகிலே முத்தந் தருகவே, முருகன்
மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. (௫)

வேறு.

அதிர்செய் கடலகன் ஞால முடியர விற்கெலா
மரசு நடுமுடி யீனு மெமுகடர் வட்குமோர்
கதிர்கொள் புதுமணி கோடு கொடுமிடி யுற்றுளார்
கடையு மணிகொடு வீடு மவனெ னிற்றநீர்
சூதியி லுடல்பொரு ளாவி கொடுதயி யற்குமா
சுருதி முடிவுறு மாசில் பொருளுத வுற்றகன்
மதியின் முடிமதி யாள பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. (௬)

கருவி யுடல்பொறி பூத முதலன முற்றுமே
கழல்பு தனியறி வாகி யொருபிர மத்துநாம்
விரவி யதுவடி வாயி னமெனுமொர் சுட்டுமே
விளிய வரவொடு சேற லருகயல் கொட்புற
வருவ முருவமி லாத நிலையொர் கணத்துளே
யருளு மொருமொழி யாள திருவளர் கச்சியூர்
மருவு பெருகருள் வாரி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. (௭)

நிறையு மருண்மழை மேக மெனவும றுப்புரு
நிதிய வனையொடு தாம னாயெனவும் வற்றுரு
துறையு மலிதைய வாரி யெனவுநி னைப்பரா
யுணர்வு தருகலை யோதி யுணர்வும யக்கிலா
ரறையு மொழிகொடு மேவி நினையிரந் துற்றுநா
மலது பிறர்தமை யாது மருவியி ரக்கிலே
மறையி னிலைதவிர் யோகி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

(அ)

குதலை மொழிமருள் பேதை * பிலநதி மட்டுவார்
குவளை மதர்விழி மீலை மதியைம ருட்டுவா
ணுதலை வழிபட வேகி மறியும்வி யப்போடே
நுவலி ளளவில வாகும் வளமலி கச்சியாய்
திதலை முலைமட மாதர் கொடுமய லிற்படார்
திகழு மனமுடை வாய்மை நெறியறி ஞர்க்கெலா
மதலை யெனவரு தூய பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

(ஆ)

இயலு மொருகுட வாளை யதனுளி ருக்கவா
னெனவ றிவுறவு பாதி யறவறி வித்தல்போ
லுயலி லுடலினுண் மேவு முயிர்பிர மத்தின்வே
றொழிய வொருபொரு ளாகு மெனவறி வித்தவா
செயலொ டுனாமனம் யாவு மதியைம ருட்டுமோர்
திலக நுதலுமை பாகர் பணிசெய வுய்த்துவாழ்

* பிலநதி-கம்பை.

மயலி லடியவர் நேச பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிபணி முத்தமே.

(க௦)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வாராணேப்பருவம்.

நேரா வெமக்குக் கொடுத்தவுட னிலையா தழியும் பொரு
ளாவி, நெறியின் மயங்கித் தமவென்னு நினைவினோரிங் கிவ
ரொன்றுந், தீர வெகுளிக் கனற்கிவர்தஞ் சிந்தை முருட்டு வி
றகென்றுந், தீய காமக் கள்ளுண்டு செருக்கு களியொன்றும
ருள், கூரா தழுக்கா நெனுயளற்றுக் குழிவீழ் குருட ரிவொ
ன்றுந், கொலையை யஞ்சா ஒன்றுமுளங் கொண்டு தமிழே
மழைப்பவுநீ, வாரா தொழியல் பெருங்கருணை வடிவே வரு
க வருகவே, மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வரு
கவே.

(க)

அணங்க வெம்மைப் பிடித்திருந்த வவாப்பே யகன்று
குடிபோக, வருள்செ யொருமந் திரவாதி யாகிப் பாச வல்
விருளைப், பிணங்கு மொருசெஞ் சுடராகிப் பிறவிப் பிணிக்கு
மருந்தாகிப், பிறந்த வன்புக் குழவிக்குப் பெற்ற தாயா யிடு
ம்பைச்சே, றுணங்க வெழுசெங் கதிராகி யுழலுஞ் சமயக் க
டாக்களிற்றை, யுடற்று மரிமா னேருகி யுவந்து தமிழே ந
றுமலர்தாய், வணங்க வொருதே வாய்க்கருணை வடிவே வ
ருக வருகவே, மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வரு
கவே.

(௨)

பைந்தா துருக்கு நறுங்கொன்றைப் பனிமா மலருங்கு
முவிவிளம், பயில்வெண் மதியுந் துளையெயிறுப் பாம்புஞ்
சுமக்கு மன்றூ, செந்தா மலாச்சே வடிநோவத் திரும்பித்
திரும்பி யோரிரவிற், சேல்வென் றகன்ற வரிமீதர்க்கட் சி
லைக்கன் புருவத் தாளாகை, நந்தா விளக்கின் றிருமனைக்கு
நாவ னகரின் வன்றெண்டர், நடத்த வொருதூ தாளாகி ந
டந்த வுனக்கின் றடியேம்பால், வந்தால் வருமோர் பழியு
ண்டோ மதுரக் களியே வருகவே, மயிலை வளையிற் சிவஞா
ன மணியே வருக வருகவே. (௩)

முருந்தேர் நகையார் மயறுரங்கு முத்தே வருக பிறவி
வன, முரிக்குங் கருணைக் கட்டாக்களிறே முன்செய் தவத்
தோர் தமக்குவரு, விருந்தே வருக தூண்டிசுடர் விளக்கே
வருக சோதிமணி, விழியே வருக பரமுணர்ந்து வினைக்குந்
தவத்தோர் பானிறைய, விருந்தே கீழ்முந் தீங்கனியே யிறை
யே வருக புகழ்நிலா, வெறிக்கு மறுவின் மதியமே யெமை
யா னுடையாய் வருகவரு, முருந்தே வருக பெருங்கருணை வ
டிவே வருக வருகவே, மயிலை வளையிற் சிவஞான மணியே
வருக வருகவே. (௪)

இரவின் முயல்வார் மிடியினு லிரங்கா வுளத்த னென
ப்படுத, லிருளாற் பகைஞ னெனப்படுத லிறவாக் கொடுத்தி
வினையினுந், பொருவில் கொலைஞ னெனப்படுதல் பொய்
யாற் பொய்ய னெனப்படுதல், பொருமை யதனு லிவனெ
ன்றும் பொருமை யினன்கா னெனப்படுதல், வெருவு
முடம்பி னிடும்பையினுல் விளங்க வறியா னெனப்படுதல்,

வெகுளி யதனாற் றரியாத வெகுளி யினனா மெனப்படுதன்,
மருவி யுலகில் வருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே, மயி
லை வராயிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. (ரு)

சுருளுங் குடரும் புழுமலமுஞ் சொரியு நீருங் கலந்துபு
றந், தோன்றா வயிறும் வேறெருபாற் றேன்றி நரலையெனு
ந்தசைதான், நிரனும் புன்மார் புறுமுலையுந் திமிரு நறுநாற்
றப்பொருளாம், நீர்க்கு முடலைப் புலாலுடம்புஞ் செத்தாற்
கிடந்து புறங்காட்டிற், புரனந் தலையுங் கொடுநின்ற புன்மா
தலாவா னமுதமே, பொன்னங் கொடியே பசுங்குளியே பூ
வாய் மயிலே யென்றென்று, மருளும் பெரும்பித் தொழிய
வரு மருந்தே வருக வருகவே, மயிலை வராயிற் சிவஞான
மணியே வருக வருகவே. (சு)

போற்ற வருக வடிமையேம் புகழ வருக நறியமலர், பு
னைய வருக வருண்மார் பொழிய வருக வடிகடலை, யேற்ற
வருக மவுனமொழி யிசைப்ப வருக வெமதுளத்தி, னிருப்ப
வருக வறங்கடலை யெடுப்ப வருக நீற்றழகு, தோற்றவருக
வெங்கண்மய றுரப்ப வருக கொடுங்காமந், துடைப்ப வருக
கூற்றுவலி தொலைப்ப வருக பிறவிநோய், மாற்ற வருக வறி
வுருவில் வைப்ப வருக வருகவே, மயிலை வராயிற் சிவஞா
ன மணியே வருக வருகவே. (எ)

அற்றங் களையு நின்பெருந்தே மறைந்த செந்நா விவ்வு
லகி, லயலோர் மொழியு மறையாம லன்பா னின்பாற் பற்
றுமுளம், பற்றென் றிங்கட் செயாமலுணைப் பார்த்த விழிகள்
பிறபொருளைப், பாரா துன்சொற் கேட்டசெவி பயனில் பி

தசொற் கேளாம, ஹற்றுன் நிருத்தாட் குற்றேவ ஹுற்று
கரங்கள் பிற்தொன்றை, யுஞற்று துள்ள படிசுட்டா துன்
னை யுணர்ந்த பேருணர்வு, மற்றென் நினையிங் குணராமல்
வந்த குரவா வருகவே, மயிலை வறையிற் சிவஞான மணியே
வருக வருகவே. (அ)

வேறு.

முட்டு மார்புல னாய சேனைகண் முறியுமான்
முற்று நானெனும் வேழ மாய்வுற மனமென்மா
பட்டு கீழ்தர ஶ்ராவியுமர சூடையவே,
பற்றி ஞானநல் வாளி னுலொரு தமிழனாய்
வெட்டு பாணிய னுன லாலய விலையென
வெற்றி யாலறி வாரு மோர்நக ரிமையுனோ
கட்டு மாறெதிர் மாறில் சேவகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. (ஆ)

பற்றி லாவுணர் வாகி மனமென் மருவியே
பற்று வாள்விழி யாறு சேர்புகை தனில்வரா
வுற்றி லாவமர் ஞான நாயகன் வருகவே
யொப்பி லாவருண் மூல காரணன் வருகவே
முற்றி லாமுலை மாத ரால்வரு மயலறு
முத்தி சேர்வுறு மாறு தீதறு துணிவுநூல்
கற்றி லாரறி யாத சீரியன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. (க)

வித்து வான்வர வள லாதொரு பிறிதினான்
மிக்க வாழ்வுபெ ருத வாறென வடியோ

மத்து வாழுடி வான் நீவரு வரபுதா
 னற்று வேறுள வேது வாலுள மகிழ்வுநே
 முத்து வாளர வீனு மாமணி மிகுருவான்
 முற்று மாமதி ஞாயி றுமெனு மயிலைவாழ்
 கத்து வாதமி லாத போதகன் வருகவே
 கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. (கக)

வாராணப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆம்புலிப்பருவம்.

இரவடைவை நீயிரவை யடையா னிவன்கலை யெண்டி-
 ரண் டுடைபை யிவனெண், ணென்கலை கடந்தவன் மறுவு
 ண் டுனக்கிவற் கில்லையா லோர்மறுவு நீ, மருவுமரை நாணி
 லவை யிவனென்று மழிபாது வருபெரும் புகழ்நில வினான்,
 வளர்குழவி யிற்றொழு வதற்குரியை நீயிவன் வணங்கியிட
 வென்று முரியான், விரவுபெண் மயலுடைப் போகிநீ யிவ
 ன்மயலை மேவாத பரம யோகி, விடையுடைப் பாகன்முடி
 யிற்பொறையை நீயிவன் விளங்குதளிர் மென்கை யில்விடா,
 தரவவணி யற்பொறுப் பவனாத லால்வினாந் தம்புலீ யாட
 வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட ன்
 ம்புலீ யாட வாவே. (க)

பையரவின் வெவ்விடப் பகுவாயி னிடைசென்று பட்
 டனைப் போல நைந்து, பாதியுமை பங்கனை யிகழ்ந்தவவன்
 வேள்வியிற் பல்லொழிந் துழலு மந்த, வெய்யவன் றனை

யடைந் தென்பயன் மெய்குன்றி விராய்விங் கெய்த வருநீ,
விரிசிறைய வாரணச் சிணையென்ன வேநின்னை மிசையவரு
பைங்க ணரவ, முய்யலற வோர்நிலச் சமையரவை வாயல
கி னோடிக் கவர்ந்தெடுத் தே, யுதறுமொரு தோகைமயி ற
னையேவ வேதனக் கொருதுணைவ னாய் முருகத், கையனிவ
னுரைசெய்வ னாதலா லுளமகிழ்ந் தம்புலீ யாட வாவே, ய
ருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யா
ட வாவே.

(உ)

கரியவண் டிமிர்குவளை யிகலியங் கயல்வென்று காதள
வு மோடி மீளுந், கருநெடுங் கண்ணுடைய வொருமாத் கு
ழல்வெண்மை கருமைசெய் திடு மிவற்குத், திரியநின் மெய்
யினிடை வருகருமை யினைவெண்மை செய்வதரி தன்று கண்
டாய், சிவமென்று முயிரொன்றும் வேறுசெய் தகலாத திமி
ரமா மலம கன்றே, யிரியவருள் குடியிருக் கின்றவிழி மலர்
திறந் திணைமலர்ப் பதழுடி யின்மே, லிருத்திமன மொழிகட
ந் துடனின் குறிகுணமு மின்றியரு மறை தனக்கு, மரிய
பொரு டனையளிக் கினுமளிக் குவன்விரைந் தம்புலீ யாட
வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட ன
ம்புலீ யாட வாவே.

(ஈ)

உந்துமா றருள்பிறந் தெழுதரு மிவன்றிரு வுள்ளத்து
முனிவில்லை பென்; நுன்னல்சிறு விதிமகத் துறுமமரர் தம்
மையு முன்றனைப் பமர்கு நித்து, வந்தமா மதனையுங் கண்
புன றுளிப்பவே மனமுருகி மெய்யன் பினான், மலர்கொண்
டு பூசனை தொடங்குமொரு தொண்டன்மேல் வஞ்சினங்

கொண்டு வெம்பிச், சிந்துமா ரழல்விழிப் பணைமருப் பெரு
மையிற் சென்றகொடு மறுவி தனையுஞ், சிரமைந்தொ டைந்
துடைய திரள்புயத் தெறுழ்வலித் தீயனையு முன்வெகுண்ட,
வந்தவா தனையிருப் பிழைமிருக் குங்கடிதி னம்புலீ யாட வா
வே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்பு
லீ யாட வாவே. (ச)

நெடிமைகொண்டவிர்பவள வார்சடைக் கற்றையு நெ
ளிதிராக் கங்கை நதியு, நெட்டுடற் சுட்செவிப் பணியுமத
னைத்தெறு நெற்றிமிசை யொற்றை விழியுங், கடிமைகொண்
டிகுவைக் கானெடும் பகடுந்து காள மேகம் புரையுமோர்,
காலனுயிர் கொண்டசெங் கமலமல ரடியின்மால் கண்ணுநீ
காணுமை யான், மடிமைகொண் டிங்கழைத் திடவுமொரு
மனிதனென வாரா திராதி கண்டாய்,வழங்குமுடல் பொரு
ளாவி கைக்கொண்டு மருளாது மனிதரைத் தனதரு ளினா,
லடிமைகொண் டிடவந்த கள்ளவடி வினன்விரைந் தம்புலீ
யாட வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி
யுட னம்புலீ யாட வாவே. (ரு)

நறியமலர் விழிசிவந் துனைவருக வென்றில னடந்தத
ங் னனமாயின் யா, நணுகவரு வாயென வழைத்தெதிர் விடு
க்கில நான்மலரின் முகம லர்ந்து, சிறியநகையிளநில வெ
றிப்பவரு கென்றனன் செயற்கைவடி விதுவன்று தன், நிரு
முடி யணிந்திஃ தியற்கைவடி வெனமனந் தெருள்விலார்த்
தெருள்விக்க வோ, வறியவுரு வாமிரவி யெதிர்மழுங் குறு
சிறுமை மாற்றியொளி பெறவைப்ப வோ, மாசுட றுடை

ப்பவோ குறைதவிர்த் தருளவோ மனைத்திவர் நினைத்த நினைவை, யறியகில மறியாமை யறவருளு குரவனுட னம்புலியாட வாவே, யருள்ககிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலி யாட வாவே. (சூ)

வேறு.

ஏதிலார்களிகழ் காமநோயதுற வேறறங்கடை யுடையநா, மேதுபோவதென வேயிராதிமுன மீறில்வெம்பவ மருவுமோர், தீதினா * னினிற நாமஞ்மொருவன் ஞானியங்கழல் செறியவே, தேறிநீவருதி யாலெனாவினைக டுகொள்பஞ் சென வழியநால், வேதமாமுடியி னோதுமோர்பொருளை மேனியந்திய முதலவாய், மேவுபாதினை மோதியோர்மொழியில் வேறறும்படி யுதவினா, னாதலாலிவனு மோகையாலருளு மாடவம்புலி வருகவே, யாநிலாதசிவ ஞானதேவனுட னாடவம்புலி வருகவே. (சூ)

வெயிலிலங்கிழை மாதராடவர் விரகமொன்றறு மவரெல்லாம், விரியும்வெண்டினை வேலையூடுதெழ வெளிற்றும்வெங்கடு வெனவெழர், முயலிறந்தசையாதுதானுடன் முறுகவெந்துற வடலையான், முழுகும்வெங்கன லாகுமாலென முனியவுன்றனை யகலெனா, தயர்வுளந்தரு காமநோய்கள வினுமடைந்திட வறிகிலா, வமலநெஞ்சின னாதலாலிவன் வருகவென்றன னருவிதாழ், மயிலையங்கிரி யாளியோடுற வருகவம்புலி வருகவே, மருவருஞ்சிவ ஞானியோடுற வருகவம்புலி வருகவே. (சூ)

* நின்னிறநாமன் என்றது-சசிவன்னனை.

முடிவறுஞ்சக சீவமாபர மௌமயங்குறு மயலெனா,
முக்கெகிழ்ந்தளி பாடுமாலையின் முதிர்சினங்கொளு மரவு
பா, நெடியவன்றறி காணுமோர்மக னெனவழிந்தொரு பி
மமா, நிலையினின்றிடு ஞானியேவலி னொழுகினின்றிடு மவர்
டா, மொடிவறும்பர போகமேவின ருணருமங்கவர் நிலை
யிலே, யுறுவர்பின்பென வேதமோதிடு முறையுணர்ந்தனை
யலைகொலோ, மடிவறுஞ்சிவ யோகியோடுற வருகவம்புலி
வருகவே, மருவருஞ்சிவ ஞானியோடுற வருகவம்புலி வரு
கவே. (க)

அகல்விசும்பெழு பாயபேரிருள் பருகுசெங்கதிர் வரு
கெனா, னமரொன்றுயர் தேவர்தானவர் குரவர்தங்களை வ
ருகெனா, முகமலர்ந் துனை யாடநீயிவன் வருகவென்றன
னவன்வரு, முகிலுறங்குறு வானளாவிய மயிலையந்திரு மலை
யிலே, பகையெனுங்கதிர் காலுமாமணி யரவமுண்டென
வெருவனீ, பரனொடொன்றிய நாகாலிவர் பறவைகண்டு
ளம் வெருவுமோ, மகிழ்வுகொண்டெமை யாளியோடுற வரு
கவம்புலி வருகவே, மருவருஞ்சிவ ஞானியோடுற வருகவம்
புலி வருகவே. (க௦)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிற்றிற்பருவம்.

—:0:—

கடியிற் சிலகஞ் சுகமனிதர் கல்வீழ் மணிநீர்க் குவளைம
லர்க், கயத்துப் பாசி யெனவொதுங்கிக் கடிதின் முன்ன ரொ

னநெருங்கிப், படியிற் பணியக் கிடையாமற் பார்ப்பின் றலையிற் பெருஞ்சுமையைப், பண்கீர்த் தொருசெங் கோலோச்சிப் பாது காக்கு முடிமன்னர், தொடியிற் பொலிந்த கரங்கொண்டு துடைத்துத் துகடம் முடற்கணிந்து, சுடர்மா மணிப்பொன் மகுடத்திற் சுமப்பச் சிறந்த நினதுதிரு, வடியிற் புழுதி படும்வண்ண மடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே. (க)

அழிக்க வுளத்துக் கொண்டனையே லடங்கா தெழும் வெங் கொடுஞ்சினத்தை, யழிக்க கடலிற் பெருகியெழு மவாவை யழிக்க செருக்குளத்தை, யழிக்க விருளி னுய்த்திடுமோ ரழுக்கா ததனை மூலமற, வழிக்க காமப் பெரும்பிணியை யழிக்க கொலையை யஞ்சாமை. யழிக்க வினைகண் மூன்றனை யு மழிக்க வழியு முடம்பதனை, யழியா தென்னுங் கருத்ததனை யழிக்க மூல மலவிருளை, யழிக்க புழுதி கொடுசமைத்த வடியேஞ் சிற்றி லுழியேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லுழியேலே. (உ)

பழித்த வுலக முயிராதி பகவ னெனப்பே தித்தென்றும், பாழ்செய் மூல மலவிருளைப் பிதத்தா லழிக்குஞ் செயலன்றிச், சுழித்த கடலி லரவணையிற் றுயில்வோ னளித்த மலரயனாற், றேன்று மூலக மழித்திடுமத் தொழிலும் புகழ்செய்யாததெனி, னிழித்த புன்சொற் புன்புலவ ரிசைத்துத் தாமே யழித்தலுறும், யாப்பே போல விழைத்தளவில் யாமே யழித்து விடுமிதனை, யழித்த னினக்குப் புகழ்தருமோ வடியேஞ் சிற்றி லுழியேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லுழியேலே. (ஈ)

போக்கு வரவு குறிகுணங்கள் புணர்தல் பிரித விரவுப
கல், புறமுள் ளகன்ற நிரஞ்சனமாய்ப் புகரற் கரிய வவாச்
சியமாய், நீக்கு முருவக் கலையாகி நிறைந்த வநாதி யாதி
யாய், நிகரி லகர முதலனவாய் நின்று பலமந் திரமு
நால், வாக்கு மறையு மாகமமு மற்றங் கலைகள் பற்பலவு,
மண்ணும் புனலுங் கதழெரியும் வளியும் விசம்பும் பேருல
கு, மாக்கும் வினையாட் டுடைக்குரிசி லடியேஞ் சிற்றி லழி
யேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியே
லே. (சு)

செங்கட் கமல மலர்த்தவிசிற் சிறந்து தனிவீற் றிருக்கு
மொரு, திசைமா முகந்தூத் தொழில்படைத்த நிகிரிப் ப
டைவால் வளைசுமந்த, வங்கைக் கமல விழிக்கரிய வழுகன்
றனக்குத் தொழிலளித்த, லழித்த லெமக்குத் தொழிலென்
ரி லடுபோர்ப் பனைக்கைக் களிற்றுரியும், பைங்கட் பணியு
ம் வேணிநெடும் பவளக் கொடியிற் றினைதிரைத்துப், பாயு
ங் கங்கைப் பெயர்யாறும் பணியத் தருகூன் முதுகமுத, தி
ங்கட் கொழுந்துங் காட்டென்பேஞ் சிறிபேஞ் சிற்றில் சி
தையேலே, சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதை
யேலே. (ரு)

கொந்தார் மலரு நறும்புகையுங் கொண்டு நினையாந்
தொழத்தக்க, குலதே வதையாய் வழிபட்டுக் குறித்துப் ப
ணிதுஞ் செங்கரும்பே, நந்தா விளக்கே யமுதமே ஞான
வடிவே நாயகமே, நாடும் பொருளே யென்றென்று நாளு
நினையே பாடுதும்யாம், வந்தார் தமது பிணிதீர்க்கு மருந்தா
ய்ப் பணியு மரசர்முடி, மணியா யெமக்கோர் பற்றாய வரிவ

சிற்றிற்பருவம்.

சூ சூ

ண் டொழுகு மதுவுண்ணுஞ், செந்தா மணாச்சே வடிநோவ
ச் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, சிகர மயிலைச் சிவஞான
தேவா சிற்றில் சிதையேலே. (சு)

வேறு.

இற்றைமணல் கோலியிழி சொற்பொருளை வாளா
வெய்ப்பில்புல வோர்கவியெ னப்புகலு மாபோ
லுற்றொர்பெயர் கூறெமது சிற்றில்சிதை யேலே
யுய்த்தமொழி யோவல வெமக்கிதைவ னீயே
மற்றுமொரு தேவுள வெனக்கருதி லேமான்
மக்கள்பிணி யேயலது மற்றருள்செய் யாதே
செற்றறிகி லாவொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
கிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. (எ)

மெய்ப்படிம மேவியடி மைக்குரிமை யாராய்
மெய்ச்செயலி லாதவரு நற்றவொனுவோர்
பொய்ப்பெயர்கொள வாரொனினு மெய்ப்பெயர ராயே
புக்குதவு நீயெமது சிற்றிலென வோர்பேர்
வைப்பவளி யாதிதையு மக்கடலை மீதே
வைக்குமடி யாலிவண ழித்தலற மாமோ
செப்பரிய வாய்மையிறை சிற்றில்சிதையேலே
கிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. (அ)

ஒற்கவிர் வேர்களிலே னப்புகல்வ தேநீ
யுற்றொருவர் ஞானமுனை வுற்றுணைசெய் யாதே
நிற்கநனி யீகைவினை பெற்றறிடுகை யாலே
நித்தமது கோறனினி யற்கைநின தார்சீர்

கற்குமடி யேமிரவ கற்றிலெனு மீதுங்
கைத்தடியி னாலிவண ழித்தறகு மோகாண்
சிற்கனசி வானுபவ சிற்றில்சிகைத யேலே
கிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிகைத யேலே.

(க)

மொய்த்தபுழு வாகமுயிர் புத்திமன மாயா
முற்றுமற வேமறைமு டிக்குமணி யாமா
தத்தொமசி யாகியப தப்பொருளி னாலே
தக்கசிவ னீயெனவு ணர்த்தியது தானா
வைத்தநின் தாள்படுமி துற்றடிமை யாவே
மைக்கண்மணி யூடுபடு தற்குநிக ராமே
சித்திகட ரும்மொருவ சிற்றில்சிகைத யேலே
கிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிகைத யேலே.

(க௧)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சி று ப றை ப் ப ரு வ ம்.

—:0:—

குன்றவரி சிலைகொண்ட வெம்முடைய நல்லருட் குன்
றமே தெய்வ மென்றுங், குறுகுமவ னடியவர் குழாத்தினு
ட் புகுவதே கூறரிய வீட தென்று, மன்றுஞமை கண்குளி ர
நின்றுநட நவிலுமொரு வள்ளறிரு வஞ்செழுத்தே, மந்திர
ம தென்றும்விட் யப்பகை யொறுப்பதே வலியென்று முள்
ள படியே, நின்றுதனை மயலின்றி யுணர்கின்ற வுணர்வதே
நிலையான வுணர்வ தென்று, நெஞ்சினிறை யழியவெகு ளிக்
கடுங் கனலெழா நிலையதே தவம தென்றுஞ், சென்றுவினை

பொடியாக வருள்செயருண் மேகமே சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு மா, மணியையிகழ் பீரசமய நிலைகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய தென்னச், சிந்தைகவ ருந்து யர் வினைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும் வெம்பு லிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை யென, நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான பிரபு, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் பறையென்ன நற்றவக் குன்ற மேநீ, செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (உ)

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளையிறைவ னென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந்திருள்பருகு கனலுமுயர் வான கத்தி, னிருவிளக் குந்திகமும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச் சமயர் தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிவே விஸுறமயிலை வெற்பின் முடிமே, லொருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக ளொளிப்பன முடி யுனந்த, வுரகமென் றிடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நிலமென்னு மோரகலின் மெய்த்த புகழார், திருவிளக் கிட்டுவைத திடவல்ல வித்ததா சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (ஈ)

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்
க் குழன் மங்கையர், மலரடிக் கண்சிலம் பரிமணி முழக்க
மும் மதமழை விடாது சொரியுங், கார்மணி முழக்கமுங் கு
ணில்பொரு பெரும்பலைக் கடன்முழக் கமும் வீரர்தங், கழ
லொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின் கிணி
முழக்குந், தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமுந் த
ரும சாலைகண் முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமி
ழ் முழக்கமுந் தமனியத் திரு மறுகுலந், தேர்மணி முழக்
கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே. (ச)

நரம்புதிர் மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி
செவிய சுருள்வா, னையுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது
நமதென்ன வந்த வுடனு, நிரம்புதுயர் செய்தடங் காதுழன்
ஞெழியாத நிரயத் தழுத்து புலனு, நெறிமருண் டலமந்து
திரிகின்ற புன்மனமு நில்லா தியங்கு முயிரும், பரம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநிலை சூலைய நின்
ற, படியிலெனை யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென்
முடியில் வைத்துத், திரும்புத லிலாதவொரு பதமுதவு கொ
டையாளி சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு
சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (ரு)

வேறு.

அரிமதர் மழைக்கண் வளர்வா ரவிரற் மருட்டு குழல்
வா, னணிமதி கவற்று நுதல்வே யனவொளிர் மணித்தொ
டியதோள், வரியளி மிடிக்கு மிடியா மதுமடை திறக்கு மல

ர்வான், மதிமுக மலர்க்கு முதம்வீழ் மணியிதழ் வளைத்த
சிலைதாழ், முரிபுருவ முத்து நகைநேர் முகிழ்முலை வளைக்கை
மடவார், முதிர்படை யெழுச்சி மதவேண் முரசதிர் முழக்க
மறவே, திரிவறு தவத்தரச நீ சிறுபறை முழக்கி யருளே,
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. (சு)

பழுதிறலை மைக்கு மணியே படுபறை முழக்கு மதுநீ, ப
ணியென வெனைத்து நினையேல் பனைபுரை புழைக்கை யுழல்
வான், மழைமத மொழுக்கு கவுணல் வளைபிறை மருப்பு வ
ரைமேல், வருமரசுனுக்கு நிறையா மதுவுறை பிலிற்று மளி
வா, யுமல ரயற்கு மலரா னாயினு மவற்கு மிறையா,
மொருமுத னடிக்கு மதனா லொருகுறை படைத்த துள
தோ, செழுமுகில் கவற்று கொடையாய் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யரு
ளே. (எ)

மறியும்வளி யைச்சு முனையாய் வழியுற வியக்கி மணி
யாழ், வளரிசை மடுக்க நினைவார் மனவிழைவி னெட்டு மடி
யா, யெறியுநின் மலர்க்கை யதனா லெழுபறை முழக்க மடி
யே, மிருசெவி மடுக்க விழைவே மிகல்கரி முறிக்க வளையா,
முறியுமலர் மொய்த்த விணர்வீ முரலளி மறித்து மருளான்,
முறியிடை மறத்தி யர்கடாழ் முடிசெருகு கொத்தி னிடை
யே, செறியுமயி லைக்கி ரியுளாய் சிறுபறை முழக்கி யரு
ளே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. (ஐ)

பகழ்புரை மைக்க ணளிவீழ் பனிமலர் முடித்த குழல்
வார், படுமுகிழ் முலைத் திருவொடே பனிமதி நிறக் கொடிய
றாள், புகழ்வரை தவத்தின் வருமொர் புதல்வி செவியிற் ப

ருகுபால், புரையுமழ லைச்சொன் மணிவாய் புகலவவள் கட்கி
னியனாய், மகிழ்மக வினுக் கமையுமா மணியணி யுறுப்பு
ற வுலாய், வருமரு மகத் தனிமைபோ யொழியமணி முத்த
ருவிதாழ், திகழுமயி லைக் கணுவாய் சிறுபறை முழக்கி யரு
ளுே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கியருளே

உரைசெயு மெவற்று மெனைநேர் வுறநகர் கனத்த திலை
யா, லெனவுல கமிழ்த்து கடைநா ளொலிகடன் மிதக்கு நக
ர்வா, முருள்வடிவ வொப்பி லுமையா ளணிமுலை கறக்கு ம
ருளா, ரமுதமுண் மிக்க விழைவா லமுதகுழ விக்கு நிகரா
ய், வருநக ரனைத்தும் வனையா மழையிய முழக்கி யெதிர்
வார், வரவர விருப்ப முறுமூர் தொறுமலி தவத்த ருடனே,
திருவடி வருத்தி வருவாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவ
முனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க௦)

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

—:௦:—

அருவடிவ மாகிமன மொழிகடந் துயர்பிரம மங்கையி
னு நெஞ் சகத்து, மணுகிவல் சிறைக்கொடியி னிருவிழிக்
கொருமணி யமர்ந்ததென நின்ற நிலையைக், குருவடிவு
கொண்டுணர்த் துறுகுணக் குன்றமே கோடிமா த்வர் குறு
கியே, குற்றேவல் செய்தரு கிருந்துநின் திருவுளக் குறிப்பி
ன்வழி யொழுகி நிற்பக், கருவடிவ நிலையென்று செய்யாத
கொலைகளவு சுட்காம மேபயிலும் வெங், கயவர்தமை யுற

வுகொண் டொழியாத வென்றனைக் கடிதி னருகுற வழைத்
துத், திருவடிகள் புன்றலைக் கணிசெய்த வருளாள் சிறுதே
ருருட்டி யருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

தகரமலர் வார்குழற் பவளவாய் மடமாதர் தடநெடுங்
கண்க ளென்னத், தாவுமறி கிடைகிடந் திடுபெருங் கொல்லை
யைத் தண்டிசை சுருட்டி யெறியு, மகரமனை யுண்டதிர்த் தெ
முகமஞ் சூன்மழை மாரியென வந்து பிளிறும், வளைமருப்
புழல்செவிப் புகர்முகச் சிறுகணல் வலிவேழ மத நனைப்பப்,
பகரலரு மெறுழ்வலிப் பிறைமருப் பொருகரும் பன்றியது
கண்டு செவ்விப், பதமென்ன வுழவண்ட முகடுதொடு நெடிய
முதிர் பணைதரள விதை விதைக்குஞ், சிகரமணி மயிலைமலை
முருகனுட னைமுயிறை சிறுதே ருருட்டி யருளே, சிவசமய
குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே (உ)

யாவர்யா வருமெழுங் கனவிருள் விழுங்குமோ ரிரவி
யைத் தத்த மக்கிங், கெதிரொன்று புகல்கின்ற தென்னவின்
வுலகில்வரும் யாவருந் தத்த மக்கு, மேவுமா ரருளுடைய
னென்னவரு மவிரோதி விரிசுடர் விளக்கொன்று தான், வி
ழையவொரு கம்பத்து மிசையிருந் தகமெலாம் விரிசுதிர் ப
ரப்பு மதுபோ, லோவினா வண்புகழ்க் கதிரொளியை வெ
ண்டினாய வேராதையங் கட லுடுத்த, வுனகெலா மொருமயி
லை வளையிருந் தொளிரவக்கு மொருவமா முத றடிந்த, தே
வர்சே னுபதியொ டுற்றிருந் தெனையாளி சிறுதே ருருட்டிய
ருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ரு
ருட்டி யருளே. (ஈ)

போரொன்று வஞ்சமன வெஞ்சொற் கொடுத்தகுவர்
புரமொன் நிரண்டு மொருதன், பொருவென்ற வஞ்செழுத்
தோதுமவர் வினைநிலைமை போல்வதற் கேகு மருளால், வா
ரொன்று குங்குமக் கொங்கையந் திருமாது மனை யடைத்
துந் திறந்தும், வந் ஆலா வருமிரண் டாழியும் பொய்யாத
வாய்மைநன் னெறி யந்தணர், நேரொன்று நெஞ்சவஞ் சா
லைதனி லகலாது நிற்குமா வீரி ரண்டு, நிராயிதழ்த் தாமரை
த் தவிசினுறை பொருபாகு நிகழ்வுற்று மேவுறு பெருந், தே
ரொன்று கொண்டவிறை யுளமகிழ் வெம்மைய சிறுதே ருரு
ட்டி யருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறு
தே ருருட்டி யருளே. (ச)

குன்றலநு மருளாள னென்றமொழி நிற்குறிக் கொண்
டுசெல் கின்ற தெனவுங், குறித்தொருவர் யாலென்ற வளவி
லம் மொழிசென்று கோவமுதி னேர்த லெனவு, நன்றினிய
பழமென்ற வளவினெட் டிலைவாழை நற்கனியி னெய்த லெ
னவு, நாடரும் பிள்ளையென் கின்றமொழி யாண்மகவி னண்
னுமா றெனவு மீச, னென்றனவின் விடமெழுந் திடநடு நடு
ங்கிநிலை யின்றியிரி தரு தேவரை, யெய்தாமன் மணிகண் ட
னைப்பொருந் துதலெனவு மிவணகர மென்பது தனைச், செ
ன்றடையு மொருபெருங் கச்சிநக ராளிரீ சிறுதே ருருட்டி ய
ருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ரு
ருட்டி யருளே. (ரு)

வேறு.

கருத்திற் காண்குறு நாடிகண் முன்றையுங் கண்டுநன்
னடுநாடி, கலந்தி யங்குறு முயிர்க்கழி விலையெனக் காட்டி.

நோ யினர்நெஞ்சந், திருத்திக் கைப்புவிட் டருமறைப்
பாலொடு தீநிறப் பெருமுக்கட், டஞ்ச வைக்கனி தன்னையுட்
கொள்கெனத் தெருட்டுபு முனங்கூட்டு, மருத்துப் பையினைச்
சோதித்து வெண்பொடி மருந்தெடுத்திடல்பூசி, மணிய ணிந்
தரு ளஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம் பிறழாம, லுரைத்திட்
டோம்புறம் பவப்பிணி மருத்துவ னுருட்டுக சிறுதேரோ,
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரோ. (1)

வண்டமிழ்ப் பெரும் புலவர்தஞ் செய்யுளின் வழுப்ப
டாச் சொல்லோடும், வழுவ மைத்தசொற் புணர்த்திடு மா
றென வயங்கிள மதிசூடி, தொண்டு பட்டிடு மயறபு நன்
னெறித் தொழும்பின ரொடுகூடச், சுவிலு ருத்தி யேன்ற
னைத் தழுவியே தொல்லிசைப் புலவோர்தந், தண்ட மிழ்த்
தொடை புணர்க்கிலா முழுவழுத் தாழ்ந்தபுன் சொற்போ
லச், சங்க ரன்றிருத் தொண்டிலவேற், றுலகைச் சார்வற
வரைந்திட்ட, வொண்ட னாத்தனி முகமெனுங் கச்சிய னுரு
ட்டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்
டுக சிறுதேரோ. (௨)

வம்பு லாமலர்ப் பெர்ழிலிடை யுடைந்துகு மீங்கனிச்
சாரோடும், வண்டு முங்கடி மலர்முறுக் கவிழ்ந்தபெய் மது
ப்பெயர்ப் பெருவெள்ள, மம்பொன் மாமணிப் பூணிள முகி
ண்முலை யரிமதீர் மழைக்கட்கே, முரிச்சி லம்படி மாதரோ
டெழின்மத னுடுறு முதிர்வேனில், பம்பு வான்நிரா யாண
ர்த்தண் புனலெனப் பாய்ந்துபா வியாற்றோடிப், பரவை
தன்கரு நிறந்திரிந் துப்பறப் பரந்துறம் விழவானு, மம்பர்

போற்றிசெய் காஞ்சிமா நகரின னுருட்டுக சிறுதேரோ,
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரோ. ()

திலக வாணுதற் பவளவாய் மலைமக டிரண்முலைத் தட
ந்தோயுஞ், செஞ்ச டைப்பெரு மான்விளை யாட்டயர் செழு
மலர்ப் பொழிற்கூடற், பலகை மீதுமுன் னுயர்த்துள செந்த
மிழ்ப் பழமலர்த் தொடைவீழ்ந்து, படிந்தெ ழாதிருந் துறு
பொருட் சுவைநரூப் பருகுறு பெருங்கல்விப், புலவர் தூய்
மன மெனுங்களி வண்டினம் புக்கிருந் தொருங்குண்ணப்,
புனைந்த விக்கொடுந் தமிழ்ப்புகர்ச் செம்மொழிப் புதுமலர்த்
தொடையார, முலகெ லாம்புகழ் திண்புயத் தணிபவ னுருட்
டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்
டுக சிறுதேரோ. (க)

வந்து நம்புகழ் பாடுநர் தமையெலா மருவுடம் பிறுதி
க்கண், மாசற் றெங்கனு நிறைசிவ மாக்கியே வைத்திடுஞ்
செயலன்றி, நந்து கின்றவோர் பதத்தினுண் மறுமையி ன
னுகுறும் படியுய்த்த, னமக்க டாதென விம்மையே வண்டி
மிர் நனைகவுட் பகையாற்றல், சிந்தும் வன்மருப் பெறுழ்வ
லிப் புகர்முசுச் சிறுவிழிப் பெருவேழச், செல்வ வந்திர னாக்
குத லுடையவண் செழுமணித் தரளங்க, ஞந்தும் வெள்ளரு
வித்திரு மயிலைய னுருட்டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞா
னமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரோ. (க0)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர்

க ல ம் ப க ம்.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா.

சித்திதருங் கச்சிச் சிவஞான தேசிகன்மேற்
பத்திதரும் பல்வகைய பாட்டுதவு - மத்தி
யலங்கலா வாணை யடுத்தபிடி யன்ற
விலங்கலா வாணை விரைந்து.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

நீர்தாங்கு சடாமவுலி நெடுங்கயிலைக் கிரியாகப்
பார்தாங்கு வரையெல்லாம் பனிக்கலைவெண் மதியாகக்
காய்கதிர்மான் நேரிரவி கடலமுதந் தானாகப்
பாய்திரைவார் கடல்யாவும் பண்ணவர்கோன் பகடாக
ஞாலத்த களிநனைத்து நகைமணிப்பாம் பிறையாக
வாலத்த பணிமுழுது மாக்குபெரும் புகழுடையோய்.

இது ஆறடித்தரவு.

தன்னிலையு மெதிர்காட்டாத் தமமாகு மாணவனோய்
நின்னையல தெஞ்ஞான்று நீங்குவது தானன்றே
துன்னிருள்வாய்முழங்குதிரைச்சுருட்டுகடன் முகட்டெழுந்த
மன்னுகதி ராலன்றி மற்றென்றான் மாபுமோ.

தத்துவமார் திராயெழுந்த தனிமாயைப் பெருங்கடலுன்
மெய்த்ததாட் புணையன்றி வேறென்றும் கடப்பரிதே
மைத்திராவார் கடலியன்ற மரக்கலங்கொண்டன்றுபோ
யித்தனாவாழ் மனிதர்கடந் தேறுவதற் கொன்றுண்டோ.

பழியிலா வறங்குள்பல பயின்ற லு முன்றிருவாய்
மொழியினு லன்றிவான் முத்திநிலை கிடையாதே
விழியினு லைதுலகின் மேவுமுருப் பிறிதுபொறி
வழியினு லெதிர்காணு மனிதர்தா முளர்கொலோ.

இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழ்சை.

கொடுமிடி கெடவடு கொடைபடு சடையினை
சடையொடு நதிபணி தவழ்மதி யொருவினை.

மறையடை முறையற மறமற வருளினை
பொறிநெறி மறுகுறு புலனிலை யலகிலை.

யரிகரி பகையிசு மணிமணி மயிலையை
வரியரி மதர்விழி மலைமக ணகரினை.

இவைமூன்றும் ஈரடியராகம்.

முன்னுளி லொருஞான முனையின்ற வாரமுத
மெந்நாளு முண்கின்ற யாரோநின் னளவறிவார்.

நவத்தமிழ்வே தம்புகலு நன்மொழியிங் குண்மைபெறத்
தவத்தொடுதா னஞ்செயுமோர் தன்மையுனக் கலதுண்டோ
மெய்யிலே பொய்தோன்றி மெய்யாக மயக்குறும்பு
பொய்யிலே பொய்தோன்றப் புகலுமுனைப் புகல்வார்யார்.

இருப்பம்பு பட்டுருவ வெய்தாலுந் தளராமற்
கருப்பம்பு படாவண்ணங் காப்பவர்க்குத் துணைநீயே.

கருமேனி யொழிந்தடியேங் கதிகாண நீய்ருளாற்
 றிருமேனி கொண்டிருந்து செய்ந்நன்றி மறப்பேமோ.
 தவப்பிணிக்கு மூலம்லந் தான்மூல மாய்க்கினைக்கும்
 பவப்பிணிக்கு மருந்துனது பார்வையே தானன்றோ.
 இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை.

வாத மாற்று நீ, போத மாற்று நீ,
 வாய்மை யாக்கு நீ, தீமை போக்கு நீ.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடியும்போதரங்கம்.

வசைகெடுத்தனை, யிசைகொடுத்தனை,
 செயலொழித்தனை, மயலழித்தனை,
 யறம்விரித்தனை, மறமிரித்தனை,
 விழைவறுத்தனை, பிழைபொறுத்தனை.

இவையெட்டும் இருசீரோரடியும்போதரங்கம்.

எனவாங்கு - இது தனிச்சொல்.

நாவலர் புதழ்சிவ ஞான தேசிக
 வெவ்வ மகன்ற சைவ நாயக
 நின்னடிக் கமல நெஞ்சற விருத்தி
 நறுமலர் தூவி நாடொறும் பரவுதா உஞ்
 செல்வச் செருக்கிற் செவிடுபட் டிருக்குங்
 காதிற் றீம்பால் கமர்கவிழ்த் தாங்கு
 பாப்பல் பன்முறை பாடி நின்னைப்
 பாடா மாந்தர் பக்கற்
 கூடா வடியரிற் கூட்டுக வெனவே.

இது ஒன்பதடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்,

(க)

நேரிசைவெண்பா.

வேவ மலரும் விழிகரந்த நின்னைமதன்
 நேவ சிவஞான தேசிகா—மேவிலனென்
 னுள்ள மறிந்த வெராருநின் நிருமேனிக்
 கள்ள மறிந்தனனென் கண்டு.

(௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்டே னறிவெனு மொண்குட ரோற்றிக் கருத்தகன்மெய்த்
 தண்டேயு மன்புறெய் பெய்துபொய் வாதந் தடுத்தொளிரக்
 கொண்டே மலவிரு ளெல்லாந் தூரந்தெங் குடிமுழுதுந்
 தொண்டே யெனுமெய்ச் சிவஞான தேவன் றுணையடியே.

பதினாங்குளர்க்கழிநெடிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமலர் சிவப்ப நடந்துள முனிந்த வணங்கினைக் கூட்
 டுதல் வேண்டா, வடியனென் தமிழ்க்குக் கலந்துட னிருந்த
 வரிவையைப் பிரிவுசெய் திடுக, மீடிமலி வறிய செங்கல்பொ
 ன் னாக்கி வியப்புற வுதவுதல் வேண்டா, வெந்தெரி பசும்
 பொன் செங்கலாக் குகநீ வேறுனை வேண்டுவ திலையே,
 பொடிமறை தழல்போ லிருந்துல கினர்கட் புலப்படா னுய
 ர்சிவ ஞானி, புவியிலென் நிருப்ப வணையன்யா னென்று
 பொங்கொளி யிரவிபோற் றோன்றிக், கடிநக ரொவற்றுஞ்
 சிறந்தபொற் புரிசைக் காஞ்சியிற் போந்தகற் பகமே, கதிர்
 மணிவரன் றி யருவிவந்திழியுங் கடினைநேர் மயிலைகாவலனே.

எழுசீர்க்கழிநெடிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

வலந்திரி கதிர்கா னுலகின ரெல்லாம் வந்துகேட் பன
 விலை யெனாத, நலந்தரு மொருநீ தமிழனென் கேட்ப நான

ல திலையெனத் திருவாய், மலர்ந்துரை செய்த தென்கொ
லோ வறியேன் மயிலைமால் வரைமணி விளக்கே, புலந்தெ
றுவீரர் பெருமவென்றிறைஞ்சிப் புகழ்சிவஞானதேசிகனே.

கலிவிருத்தம்.

சிகரியி னெழுதின மணியின் தோர்ப்பரிக்
கிகலிர வுளதுகொ லிருவி னைத்தொடர்
நிகரறு நினையடை நிலையி னோர்க்கிலை
நகரியி னமர்சிவ ஞான தேவனே.

(சு)

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு மீற்றை யோரு
மேவரு நிலைய ராக வினையினேற் கருள்பு ரிந்தான்
முவரு மிஷைஞ்ச ஞான முதல்வனெண் மயிலை மேவி
யாவரும் விழையும் வான் மிலான்புலம் பொழியு மாறே. (1)

மேற்படி வேறு.

மாறு செயுமைம் புலக்கணமே குணமே மயக்கு மா
யையே, வேறு செயுமா ண்வமலமே வினையே நுந்தம் விற
ல்காட்டித், தேறு செயுநஞ் சிவஞான தேவ் னெதிர்நான்
செல்வதன்முன், கூறுசெயுநீர் செய்பவெலா மென்பாற்
செய்து கொள்ளீரே.

(அ)

மேற்படி வேறு.

கொள்ளும் வன்பவப் பிணியின ராகிய குவலயத் தவ
ரொல்லா, மெள்ளும் வெந்துயர்ப் பவப்பிணி மருத்துவ னெ
னப்படு சிவஞான, வள்ளல் வந்துவண் மயிலைமேல் வாழ்

தலை மணிவிளக் கெனக்கண்டு, முள்ள நைந்துசென் றுறாக்
கில றொன்கொலோ டுண்டுநுத் துழல்வாரோ. (க)

மறம், பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

வாரா யரசன் னூதனென வந்த வொருவ யாமகந்
தை, மலையை யுடைக்குஞ் சிவஞான வள்ளன் மயிலைக் குற
வர்கா, ணேரா றொங்கன் குலமகளை யின்று கேட்ப நினைவி
டுத்த, விதைவன் றிருக்கா ளத்தியிடை யெங்கண் மிச்சின்
மிசைந்தவனாம், சீரா ரொயிறு தரளமெனச் சூதற வடிபட்
டுழல்கின்றோன், சிறிய குலத்திற் பிறந்தவனோ செந்தாண்
மலராற் றேய்ப்புண்டு, பாரா ரறிய வுடல்குன்றிப் பகற்
போ தெல்லாம் புறப்படான், பழைய குடியிற் பிறந்தவனோ
பகரா யுள்ளம் வெருவேலே. (க௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

வேலுடையா னொடுமயிலை மலைமேவு சிவஞானி வினைக
டர்க்குங், காலுடையான் புகழோடு வெள்ளிமலை நிறைநிற்
பக் கனம்போ தாமற், பாலுடையான் மிசைவைக்கப் பட்ட
ததன் மேல்வைத்தோன் பால்வெண் ணீற்றுத், தோலுடை
யா னவன்மீது வைத்ததன்றோ விளமதியஞ் சொல்லுங் கா
லே. (க௧)

கலித்துறை.

காலம் போயிற் றஞ்சன மன்ன கடாமீதி
லாலம் போல்வெங் காலனு மந்தோ வணுகுற்றான்
சீலங் கேண்மி னொய்யென வேநஞ் சிவஞானி
கோலங் காணுங் கொள்கை கருத்திற் குறியீரோ. (க௨)

கவிவிருத்தம்.

குறியுமிலை வடிவுமிலை குணமுமிலை யுலாயாடவோர்
பொறியுமிலை மனமுமிலை புலனுமிலை யரிதாகநீ
செறியும்வகை யருள்செய்பொருள் சிவசமய குலதீபமாய்
மறியுமளி மலர்முரலு மயிலைவரு சிவஞானியே. (கங்.)

நேரிசைவெண்பா.

ஞானிபெய ரோதேனு நன்மைதரு மென்னவுஞ்செம்
மேனிபுகல் வேதம் விதித்தபெய - ரான
சிவஞானி நாமஞ் சிவஞானி யென்னு
னவஞானி யென்ப வவன். (கசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அவனோ விவனென் றெனையாளு மண்ண லடியவீர்தம்
பவனோ யகற்றுஞ் சிவஞான தேசிகன் பாரில்வருஞ்
சிவனோ விவனென் றுலகமெ லாந்தொழுந் தெய்வமன்றி
யெவனோ தமிழ் நிதயா லயத்தி விருப்பவனே. (கரு)

கவிவிருத்தம்.

இருந்து மேனியோ டும்மை மறுமையிற்
பொருந்து போகம் புரிசிவ ஞானிநீ
விரும்பு வார்கட் கெனக்கருண் மெய்விழைந்
தருந்து மாசை யிலாமையி லாசையே. (கசு)

மடக்கு. அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆசை தனதான் மூட்டினு னடித்திட்டமுத மூட்டினுன்
பாச விருளை யகற்றினுன் பதிசே ரறிவை யகற்றினுன்

அக

கலம்பகம்.

தேச மலியு மாகத்தன் சிவஞா னிப்பேர் மாகத்த
னேச மருவி மறியாரோ நிரயத் துயர மறியாரோ. (க௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறிமறைத் தாலு மழுமறைத் தாலு மணிமிடற்றின்
குறிமறைத் தாலு மதிமறைத் தாலுமென் கொன்றைமலர்
வெறிமறைத் தாலு மறிவே னுணைமதன் மேற்பகைமை
நெறிமறைத் தாயிலை யேசிவ ஞான நெடுந்தகையே. (க௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிசடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடுமுடைக்கட் குடவளைசென் றடைப்பவிள வரானு
ழைந்து நீர்செ லுத்துந், தடமுடைத்தண் பணைமருதக் கச்சி
நகர்ச்சிவஞானத் தம்பி ரானே, படமுடிப்பார் மிசைநிளா
புகழ்பாடிப் பன்மலர்தூய்ப் பணிநின் தேற்கூக், குடமுடை
த்தா லெனப்பாசங் கெடுப்பதல்லா லெனக்குநீ கொடுப்ப
தென்னே. (க௯)

நேரிசைவெண்பா.

என்ன தவவுதவி யீடுதன் றுணர்கிலேன்
மன்னுசிவ ஞானமுனி வந்துற்றான் - நன்னை நிகர்
மாசங் கெடுக்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சியிலெம்
பாசங் கெடுக்கும் படி. (௨௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

படிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாஞ்சிவ ஞானிமெய்ப் பத்தர்
மணி, முடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாம்பதத் தானொடு முன்னி
யெங்கண், மிடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றில ரோதரை வே

ந்தரோடெங், குடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றுசென்றே
சூறுங் கோளர்களே. (௨௧)

கலிவிருத்தம்.

கோள்வலி செய்வதென் கொடிய வாகிய
நாள்வலி செய்வதெ னம்மைக் கூற்றெனு
மாள்வலி செய்வதெ னமுத பானிதன்
நூள்வலி யவைகொ லுந் தண்டு தொண்டோ. (௨௨)

அம்மாணை. மடக்கு. கலித்தாழிசை.

தொண்டர்நெஞ்ச வஞ்சந் தொலைக்குஞ் சிவஞானி
யண்டரஞ்சம் வெள்ளிமலை யண்ணல்கா ணம்மாணை
யண்டரஞ்சம் வெள்ளிமலை யண்ணலே யாமாகிற்
கண்டநஞ்சங் கண்டிலநங் கண்ணினி லம்மாணை
காணோ மயிலைவரைக் கண்டக்கா லம்மாணை. (௨௩)

கலிவிருத்தம்:

அம்மா சிவஞா னியடிக் கமல
மும்மா யைகடந் துமுயங் குமது
சும்மா தலைமீ துசுமத் தினனாற்
கைம்மா றுளதோ கடையே னிடையே. (௨௪)

நேரிசைவெண்பா.

இடையினமே போல் விரண்டறமு மல்லா
நடையினமே நாமயிலை ஞானி—புடையினமே
சார்வாகர் தோடித் தடுமாறு கின்றமையாற்
நீர்வாகா மாயைச் செயல். (௨௫)

காலம். எண்சீர்க்கழிநெடி டி. டி. யாசிரியவிருத்தம்.

செயலெலா மறமாகச் செய்யுங் காலந் திகழ்வெலாம்
பொய்யாகத் திகழுங் கால, மயலெலா முறவாகி யமையுங்
கால மறிவெலாந் தனையு வணையுங்கால, மயலெலா மொ
ழிந் துபர வசமாங் கால மனமெலாம் பேரன்பு மயமாங் கா
ல, மியலெலாம் பிறப்பெரழிய வெடுக்குங் கால மெங்கள்
சிவ ஞானியரு ளிசையுங் காலம். (உசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலுண்டு வாழு முனிவரு முள்ளங் கலங்குநஞ்சு
மேலுண்டு நஞ்சைய னாம்பழி மாறவெல் வீரவளை
மாலுண் டுழிழு முலகமெ லாஞ்சொன் மயிலைவெற்பிற்
பாலுண்டு பாலை யெனன்றிருந் தாய்கொலெழ் பாலையனே.)

அறுசீர்க்கழிநெடி டி. டி. யாசிரியவிருத்தம்.

ஐய மயிலைச் சிவஞானி யந்தோ நம்மாற் செயப்பட்ட
வுய்ய வரிய பாதகங்கட் கொழிக்கு முபாய மிலையென்று
நையு மனிதர் மினதுதிரு நாமத் தேழுவா யெழுத்திரண்டும்
பைய வொருகா வியம்பியுய்யப் பற்றார் துயரி னுற்றாரே. (.)

கலிவிருத்தம்.

உற்பவ நிற்ப தொடுக்க மனிக்குஞ்
சிற்பரன் மெய்ச்சிவ ஞானி திருக்கை
நற்பிர சாத மலர்ப்பத நம்பாற்
சொற்பெறு மூவர் தொழிற்புண ராவே. (உக)

கட்டளைக்கவித்துறை.

வேதந் தெளிந்தநின் செவ்வாய் மொழிநின் வினாமலர்ப்பூம்
பாதம் படுத்துக ளெங்குல தேவதை பார்வையெங்கள்
சாதங் களையு மருந் துநின் னுமந் துனிக்குடிலை
நாதன் கயிலை சிவஞானி நீயமர் நல்விடமே. (௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிறுத்தம்.

நல்ல புலவர் பழிச்சிவ ஞானி யெனுமோர் நாமமுறு,
மல்லன் மயிலை மலையனைவே நெருவ னாகமதிக்கிலேன்,மெ
ல்ல வொருபு வீசுதன்முன் வேலை பெரித்த தான்வெகுளி,
யில்ல னென்னும் பிறையுளன்போற் றேன்ற னென்னு
ம் யான்றானே. (௩௧)

நேரிசைவெண்பா.

யானென தென்னு ழிவைகழன்று வந்துசிவ
ஞான குருவை நணுகிலா—மானுடர்தம்
பொல்லாப் பிறவிநோய் போமோ வரினுநிலத்
தெல்லாக் கடவுளரு மின்று. (௩௨)

வண்டுவிடுதூது. இன்னிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இன்றுபிழை யொன்று மியற்றா வெனைமுனிந்து
நின்று சிறிதுமரு ணெஞ்சுரு வின்மதனைக்
கொன்றுவிடி லில்லைக் கொலைப்பாவ மென்றளிகாள்
சென்றுபுக லீர்நஞ் சிவஞான தேசிகர்க்கே. (௩௩)

கலிவிறுத்தம்.

கேடு தீர்மயி லைக்கிரி ஞானியைத்
தேடு வார்சிலர் செய்யுங் கருமியை

நாடு வார்பலர் நன்மணி யோதடைக்
கோடு வீழ்மணி யோபலர் கொள்வதே. (௩௪)

சித்து. அறுசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

கொள்ளிபோன் மணித்தலைநா கங்கிடக்கு மயிலைமலைக்
குகையில் வாழந், தெள்ளுவா னமுதனைய சிவஞானி பதம்
பரவுஞ் சித்தர் நாங்கா, ணள்ளியோர் பிடிசோறு தரிப்பத்
தா நாமுனக்கிங் கைய மின்றி, வெள்ளிதான் வருவதன்
முன் பொன்னுக்கு வோமிதும் வித்தை தானே. (௩௫)

நேரிசைவெண்பா.

வித்தை சிவஞானி வித்தையே காண்பவெலா
மித்தையென நின்று விளம்பியே—சத்தியமாய்
நாட்டினு ன்தானு நானே யெனப்புகன்று
காட்டினுன் தன்னையே காண். (௩௬)

ஊசல். எண்சீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

காண்டகைய விமிழிசைவெள் ளருவி தூங்குங் கவினம்
யிலைச் சிவஞான தேவன் கூறு; மாண்டகுநன் மொழிகே
ளா வாவி பாவ வல்வினையு நல்வினையு நின்று தள்ள, மீண்
டுதுயர் நிரயமொடு துறக்க மேவி மெலிவதிவ்வா நெனத்தி
ரிந்து காட்டல் போலத், தூண்டுகடர் விளக்கனையி ரிரும ரு
ங்குந் தோழியர்க ணின்றாட்ட வாம ருசல். (௩௭)

தாழிசை.

ஊசலாடுறு நெஞ்சொடும்பிட ருற்றவெற்றிகொள் கா
லனை, யுணர்ந்திலைன்பய மற்றுவேண்டிய துண்டுடுத்துழன்

றெண்மலர், வாசமார்குழல் மாதார்செயுமாவின்மூழ்கின
னத்துயர், மாறுமாறு நினைந்திலெனெரி வாய்தலிற்படு மனை
யின்வாய், தூசலாமணை மீதுவாள்விழி தஞ்சவீழ்பவர் போ
லவே, தொண்டர்தந்துயர் கண்டிராது துடைக்குறுஞ்சிவ
ஞானிநீ, யாசுதீரருண் மிகுதிகாணிய வஞ்சலென்றருள் செ
ய்தியோ, வருண்மறைத்து விடுத்தியோசொ லறிந்திலென்
நிரு வுள்ளமே. (௩௮)

அறசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளதன் பொருள் ளிக்கு முயர்சிவ ஞான தேவன்
மெள்ளம்வண் புகழுங் காமற் றெறுபிர தாப முந்தாம்
வெள்ளைநன் மதியுஞ் செங்கேழ் வெய்யவன் றுனு மாகி
யெள்ளவந்தெதிர்வ துண்டேர்வென்வெழுந் துலர்வுமன்றே.
மேற்படி வேறு.

அன்றெடுத்து மன்குழைத்துப் புரமெரித்த புகழல்லா
லன்றாழ் வேளை, நின்றெடுத்து மனங்குழைத்து வினையிரி
த்த நிற்புகழை நிகழ்த்தல் செய்யார், குன்றெடுத்த புகழிரு
ப்பச் சிறுகிலையொன் றெடுத்தபுகழ் கூறல் போன்மான், கன்
றெடுத்த கரமறைத்துச் சிவஞானிப் பெயர்படைத்த கரு
ணைக் குன்றே. (௪௦)

தவம். கட்டளைக்கலித்துறை.

குன்ற முன்றியுள் விழுதியென் றேசொலுங் கூற்றினுக்குப்
பொன்றாத செல்வ மெனம்பொருள் கூறும்வன் புகாரந்
தன்ற முனாமலர்க் கைநீறு சாற்றத் தவம்புரிவ
ொன்ற வெவர்சிவ ஞானிதன் மேன்மை யிசைப்பவரோ. (1)

புயவகுப்பு.

இசைபோகி மாழ்கமந னம்பைக் கடிந்தன
 விளநாக வீரூரியொ டென்பைத் துரந்தன
 வசைபோகு மாரநிகர் கண்டிக் கிசைந்தன
 மகமேரு வாதிவரை யஞ்சக் கிளர்ந்தன
 நசைபோகு மாதவர்க டின்பைத் துரந்தன
 நயநிறு தேய்வையென விஞ்சத் திமிர்ந்தன
 திசைபோகு தூயதமிழ் தங்கப் புனைந்தன
 சிவஞான தேசிகர்தம் வென்றிப் புயங்களே. (சஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவீருத்தம்.

புயன்மறையா மயிலைமலைச் சிவஞானி நீயேயெம் பொ
 ருளிற் கொண்ட, செயன்மறையா விளவேறு கரந்தவன்யா
 னலனென்னிற் றெளியச் சொல்வே, மயன்மறையா நின்ன
 டிகண் டனமார வாரங்க ளாகா துன்ற, னியன்மறையா
 துரைசெய்தி செய்திலையே லலர்தூற்ற விளைக்கி லேமே. (.)

மேற்படி வேறு.

இளைக்கு மிடியற் குறுபொருளா மிறைவற் கரசாங்
 கூற்றுவனை, விளிக்கும் பிணிக்கு மருந்தாகும் விடத்திற் கரு
 ஞ்சீர்க் கலுழனும், வளைக்கும் பகைக்குப் படையாகு மலட
 ர்க் கரிய மகவாகுந், திளைக்குங் கருணைச் சிவஞானதேவன்
 றிருக்கைத் திருநீறே. (சச)

நேரிசைவென்பா.

நீறுவாய் கோலநினை நெஞ்சமே நெஞ்சமவற்
 கூறுநா வேமாற்றங் கூறுநா—பாறுவீழ்

வேல்பிடிக்குஞ் செவ்வேள் வியன்மயிலை ஞானிமலர்க்
கால்பிடிக்குங் கைகளே கை. (சுரு)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கைகமழ் நறிய கறியொடு படுஉ
மென்மைவெள் ளடிகி லின்மை மாந்தி
விலைவரம் பறியா மென்றுகி லின்மை
நாடொறு முடுந்து நகைமணிப் பசும்பொற்
பூண்டன தின்மை கிரண்டகப் புனைந்து
தின்குற டிரிஞ்சுஞ் செழுஞ்சாந் தின்மை
பூசிப் பொன்மலி புரிசை மாடத்
தின்மையின் மலர்ப்பூம் பள்ளி லின்மையிற்
கருங்கடல் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசுந்தோடி
யிளமுலை மாத ரின்மையொடு தழீஇ
வாழா நின்றநின் வண்புகழ் படு
நல்லிசைப் புலவர் நற்பொரு ளின்மை
கண்டது பொறுது கவலைகூர்ந் தழிக்கு
நின்னை யென்றோ நிலமிசை மாந்த
ரழுக்கா நிலனென வழுக்கா தறைகுவர்
தவப்பல விடர்செய் பவப்பிணி மருத்துவ
கலங்குறு தன்மைப் புலந்தெறு வீர
வடியார் கொள்ள ழிடியாச் செல்வ
நானிலம் புகழ்சிவ ஞான தேவ
வடியே ம்ருளா தறிதரக் கூறுதி
யென்றவன் றனையே பாம்பினு யறிகுது

‡ நங்கண் களிப்ப நண்ணு மாயி
னணியென விற்றங்குவெள் ளருவி
மணிமலி மயிலை மலைகிழ வோனே.

(சக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கிழவி யெனுமிக் கிரிராச கன்னிகை கெண்டையங்க
ணழவி மலனைத் தழுமு ரமர்ந்த வழுதமுனி
தொழவி கலமி லுயர்ஞானங் கூறுஞ் சுடரிலைவேற்
குழவி தனினு முனையே விரும்புங் குடமுனியே. (சஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

குடக்கெனப்படாக்குணக்குங் குணக்கெனப்படாக்குடக்கும்
வடக்கெனப் புடாத தெற்குந் தெற்கெனப் படாவ டக்கு
நடக்குமெய்ப் புகழ்மாந்ச்சி நகர்ச்சிவ ஞான தேவே
படைக்குமப் பெரியோன் தன்னைப் பரவுவார் பரவு வாரே.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

பரம யோகி யென்றுடம்பிற் பாதி யொருத்தி கொளக்
கொடுத்திப், பகர்வுற் றநன் மகனையடும் பாத கத்திற் குட
ன்படுத்தித், தருமி தானென் றெருதேறிச் சாந்த னென்று
புரமெரித்துத், தம்பி ரானென் றெருவற்குச் சந்து மகளிர்
பாண்டந் து, பெருமை யாள னென்றுபோய்ப் பேய்க்கூத்
தாடிச் சின்மயனும், பெயர்பெற் றவையி னம்பியாற் பித்த
னாகிப் புனிதனெனாச், சிரமு மாலை யென்புமரீஇத் திரிந்த மு

‡ இப்பிரபந்தம் ஆசிரியராயிக்கமுற்றபின்னர் அருளிச்செய்த
தாகலின் “நங்கண்களிப்ப நண்ணுமாயின் யாம் வினாறி
குதும்” என்று ஆற்றாமையால் விதந்துரைக்கப் பட்டது.

ரண்கொள் செயலெல்லாந், தீர்வான் வந்த சிவஞான தேவ
ற் கிலையொப் பாவாரோ. (சுக)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாரியங் களாயீர் வாளிலைக் கதை மலனொனத் தோ
ன்றுவர் சிலர்தா, மதுரவீரங் கரும்பின் மலனொனச் சிலர்தா
ம் வருவார் கற்பக மலர்போற், காரியங் களத்த னடஞ்செ
ய்தா மரையின் கழழொலி யாவுமூர் போகி, கண்களாற் க
ண்டு கேட்குமூர்ப் பச்சைக் கந்தமா, முனிகரத் துதித்தாய்,
வேரியங் கமலத், தாளிழை மருங்குன் மெல்லியற் பெண்
னொரு கம்ப, மேவுற விருமா தங்கமுங் கட்டி விடாதமர்
நகர்களு யகமும், பாரினன் முகமா மிக்கரை முனிந்த பா
ன்றிரு வக்கரை நகரும், பயிலிட மெனக்கொண் மயிலைவா
ழமுத பானமார் ஞானமா தவனே. (௫௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தடங்கட னீர்முகந் தாங்குப் பொழியினுந் தண்விசம்பு
நெடுங்கட னீர்மை பெறல்போல வேதங்க ணீறுதொட்டு
நடுங்கிடு மாறில் சிவஞான தேசிக னல்கினுமோர்
படங்கிடை ஞால முடையார் பெறுகுவர் பாக்கியமே. (௫௧)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாக்கியமும் பாஹுமை புகட்டியமெய்ஞ் ஞானப்
பாலனீ யளவிறந்த சிவபெருமா னடியார்க்,
காக்கியிடல் கருதியே யுருத்திரபல் கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ வெனத்தன்

ஹாக்கினிடை யுரைசெய்தா னென்றேயென் றனக்குத்
தோன் றுகின்ற துலகில்வே ரெருவரி லா மையினற்
சீர்க்கவிஞர் புகழ்மயிலை மால்வரையின் விளக்கே
சிவஞான தேவனெனச் சிறந்தவருட் கடலே. (௫௨)

நேரிசைவெண்பா.

கடலுலக மேத்துங் கருணைமலை மாயை
நடலை தபுமயிலை ஞானி—விடலரியு
நல்லினத்தை நண்ணு நணுகுமுட லாமுதலார்
மெல்லினத்து ளாதிநிலை மெய். (௫௩)

களி. எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

மெய்த்தவறு சமயங்கட் கிறைவ னாகி
விளங்குசிவ ஞானகுரு வாம மென்னுஞ்
சத்திசம யத்தினுக்குக் கன்னு மூனுந்
தகுமெனமான் மதுகைவிடா னாகி நின்றான்
புத்தலரி யயன்கரகங் கொண்டு வந்தான்
புராரியுழை யைங்கரன்பே லொலிகைக் கொண்டார்
நெய்த்தவடி வேன்முருகன் சேவல் கொண்டார்
னிலவினனோர் முயன்முழுதும் விழுங்கி னனே. (௫௪)

தழை. கவித்துறை.

விழுங்குவள் போலது கொண்டற லேநதியின் மேல்வைத்
ளமுந்தற வாள்விழி யொத்தின டேமொழி யன்பாரின் தா
செழுந்தழை பட்டது நஞ்சிவ ஞானி திருத்தாள்கள்
பழம்படு நெஞ்சுடை யார்கரம் வந்து படும்பாடே. (௫௫)

எண்சீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

பாடு வாரிசை யறியு மியாவுமூர் பீணியு நல்லிய லம்ப
லத்துநின், றாடு வாரறி வார்கொ ளீலாவறி யார்கொ ளோ
வெனப் பாடு வார்கொளத், தோடு லூர்செவி நல்கி னனுயர்
சூலி நஞ்சிவ ஞானி நீபடை, வீடு வார்செவி யாக நல்கினை
விலகி நல்லியற் புலவர் கொள்ளவே. (ருசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

கொள்ளு முண்டி பகுத்துண்டு பெருஞ்சீர் கொண்டா
னின்குரவன், கள்ளும் வண்டு மறாமலர்ப்பூம் புலியூர்ப் பச்
சைக் கந்தமுனி, தெள்ளு மிருஞ்சீர் நீபகுத்திட டுண்ணு து
ற்றாய் சிவஞானி, துள்ளு மருந்தா யினுங்கன்று சொல்லா
ரோசொ னல்லாரோ. (ரு௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நல்லா ரவன்சொல்வ தெல்லாம்பொய் யென்பவர் நன்
மையிலாப், பொல்லா ரவன்மெய் யாளனென் பார்மெய்ப்
பொருளுணர்ந்த, வல்லார் மயிலேச் சிவஞானி யைச்சொல
வாய்திறவார், கல்லா ரவனியல் சொல்வமென் றேபல கற்
றவரோ. (ரு௮)

கலிவிருத்தம்.

கற்றுவேது முற்றுமாயை கழலுமீச னேபதி
சொற்றசைவர் கட்கெனச்சொல் சொல்லுமாவி யேபர
முற்றும்வைதி கர்க்கெனச்சொன் மொழியுமாறு மாறுநா
முற்றமயிலை ஞானதேவ னொருசொ லுண்மை சொல்லவே.

தாழிசை.

சொல்லருங்கயி லேத்தணந்தனை துன்னுநீவிட குணமுமு
ர், சுடல்செய்சாபமு மின்றியேசம னோக்கமெய்தினை தோ
லுடை, பல்லெலும்பணி கோலமோவினை பாதியாணென
ன் மாறினை, பணிகள்யாவுமு ருதகன்றனை பாணிசென்னிசு
மக்கிலை, வில்லிருந்தத மும்பொழிந்தனை மீளநஞ்சமி ரிந்த
னை, விராந்துசோறிடு மனையநல்கென வேண்டுமாறு மற
ந்தனை, கொல்லிரும்பர சினைவிடுத்தனை குறைவிலாமதி மே
வினை, கோதறுஞ்சிவ ஞானியேயருள் கூருஞானவி நோ
தனை. (௯௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வினையே னென்னுங் கொடியே னென்னும் விதிவிலக்கு
நினையே னென்னு மியானே யறங்களி னின்றிடையே
னனையே யனைய சிவஞான தேவ னெண்மிகுதி
யெனையே யடைதவி னாலைய மேது மிதற்கிலையே. (௯௧)

நேரிசைவெண்பா.

இல்லாமை யில்லாமை யெய்தலா நூன்முழுதுங்
கல்லாமை கல்லாமை கற்கலாம் - வல்லான்
சிவஞான தேவன் நிருவடியைப் போற்றத்
தவஞான முண்டாயிற் றான். (௯௨)

வஞ்சித்துறை.

தானி யேசிவ, ஞானி யேயெனான்
மேனி யோடபி, மானி யாகுமே. (௯௩)

அறுசீர்க்கழிபெடியடியாசிரியவிருத்தம்.

மேவரு மெய்ச்சிவ ஞானி திருப்புகழ் மேன்மை யிசை
த்திடுநான், மாவுர கர்க்கிறை தானொளிர் பைத்தலை மாண
வசைக்குமதாற், பூவசை வற்றிடு மாலென மட்டவீழ் பூமி
சை யுற்றிடுவான், பாவின் வியப்புறு மேரு முதற்கிரி பார
மியற்றினனே. (௯௪).

நேரிசைவென்பா.

பாரார விசம்புளார் பாதாளத் தார்பரவுஞ்
சீரார் சிவஞான தேசிகா - தீரா
வறவா நினைக்கி னடியேன் பொருட்டுப்
பிறவா நினைக்குப் பிறப்பு. (௯௫)

அறுசீர்க்கழிபெடியடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறந்தான் மேலு மிடிதீர்நோய் தீரான் நெமைப்பின்
றொடர்வனென, வறிந்தாய் போலுஞ் செம்பவளத் திருவா
ய் மலர்ந்தென் னகந்திருத்தி, யிறந்தார் ஞால மிசைப்பிற
வா முதுகுன் றகலா தெனையைத்தாய், சிறந்தார் வாய்மை
ச் சிவஞானிப் பேரோய் தீராச் சீரோயே. (௯௬).

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்வளர் குவவுத் திண்டோண் மாருதி
யுயிர்தரு மருந்தொன் றுறுதற் பொருட்டு
முழுமணி கொழிக்கு முகங்கவி ழுருவிக்
குன்றமொன் றெடுத்த கொள்கை போலச்

சொற்றிறம் விரித்த சுடர்மணிச் செழுஞ்சூட்
 ரெக வேந்த னொருதலை தரிப்பக்
 காதல் கூர்ந்து கண்ணகன் ஞால
 முச்சிக் கொண்ட கச்சிப் பதியு
 மெறும்பியுயிர் நீங்கி லெறும்பி யீருரி
 போர்த்துப் போகும் புராதன மலையு
 மான்பாற் கன்றி யளவில்பல் கறிக்கு
 மின்சுவை விளையு மென்சே யூருங்
 கயிலைபோற் சிறந்த மயிலைமால் வரையு
 மிடங்கொண் டிருந்த வெங்க ணாயக
 னரன்றிடுத் தொண்டர்க் கன்னை போல்வான்
 புகழுநர்க் கடங்கப் புகழுடைப் பெருந்தகை
 யுலகா யதனுக் கிலகா யுதமா
 யணுமத மோரணு வாகத் துரந்து
 விசேட மதத்தின் விசேட நீக்கிக்
 காலவா திக்கோர் கால னாகிக்
 குருமத நொய்தெனக் கூறி மாற்றிப்
 பஞ்ச ராத்திரிக் கஞ்ச பகலாய்ச்
 சைவப் பயிர்க்குத் தண்முகி லானே
 னாந்தொழ வருள்சிவ ஞான தேவன்
 சமய வாசிக டம்மத நிறுவத்
 தகர்போல் வாதிற் றுக்குத னெஞ்சிச்
 சிரித்துளங் களிக்குஞ் சிவானு பூதியின்
 மாண்டிட வெம்மை வைத்தனன்
 வேண்டிய செய்கவவ் வீணர் தாமே,

பிச்சியார். கலித்துறை.

தர்மே மனிதர் தமதா மயிலைத் தனிஞானி
பூமேன் மனிதக் கோல மண்டந்து புறப்பட்டான்
மாமேன் மையரா கியமா தவர்தவம் வெளவற்குக்
கோமே தகமே நீதவ வேடங் கொண்டாயே. (௬௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாகிரியவிருத்தம்.

கொண்டசிலை மரமுதலா யினதமைந்தாஞ் சிவமென
வே குறிக்க மாட்டா, ரண்டர்முத லாயினோர் பாவிக்கப் ப
டுமயிலை யமர்ந்திட் டெம்மைத், தொண்டுகொணாஞ் சிவஞா
னி தனைத்தானே சிவோகமெனத் துணிந்து கொண்டு, பண்
டைநரர் பவமுழுதுந் தொலைத்திடுவ னியாரதிகம் பார்த்தி
டோ. (௬௯)

பாண். நேரிசைவெண்பா.

பார்த்திடுவ னீலகண்ட பாணனா ராகநினைத்
தீர்த்தன் சிவஞான தேசிகனே - ரேத்திவரிற்
பாணா நினைச்சாதி பாராட்டு வேன்பிறச்சீர்
நாணா துரைத்துறலா னான். (௭௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானே சசிவன் எனிற்பெரி யேனவன் ஞானிதனைத்
தானே யடைந்தில னான்றிருக் காஞ்சியிற் றண்மலர்ப்பூந்
தேனே யனைய சிவஞான தேவனைச் சேர்ந்திமைப்பி
லானே யுயிரோ யெனுமிவை வேறுபட் டுய்ந்தனனே. (௭௧)

நேரிசைவெண்பா.

உன்னைச் சிறையிட்டு ளானெஞ் சிவஞானி
தன்னைப் பணிவினவீத் தான்செய்வ - நென்னைப்
படைப்பேன் கிடைப்பேனென் றெண்ணுதே பாவி
யடைப்பேன் கமலா லயா. (எஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

ஆலய மெனக்கொண் டெம்மனத் தமர்ந்த வருட்சிவ
ஞானதே சிகவெம், பாலைய மலர்க்கண் ணிரண்டுடை யாய்க்
குப் பார்வைமுன் றுள்ளெனப் படுவோன், மேலவ நென்
னி லவற்குநா விருகண் விண்ணவ னுயர்ந்தவ னவற்குச், சா
லவு மதிக னுவஞ் சிரங்கட் டவளமார் கவளவா ரணனே()

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

வார னாசி சிதம்பர மங்கல மாலத் வீழிபுகார்
சீர னாமலை யம்பர் வலஞ்சுழி சேது மாதவனா
ரார னாடவி நிற்பத பங்கய மாகும் வேறறியே
நார னாதி வணங்கு மருஞ்சிவ ஞான தேசிகனே(எச)

தாழிசை.

தேசலாவுமணி நாகமீரமதி தேய்வகன் றுவளர் மோ
வெனா, வாசையோடமரும் வேணிநாதனரு ளாளனெந்தை
புகழ் காழிவாழ், பாசநாசனெனு ஞானமாமதலை பாடவென்
புமக ளாகுநான், மாசிலாதசிவ ஞானிசீர்பரவ மாதொன்பு
வடி வாவரோ. (எரு)

மதங்கு. மேற்படி வேறு.

ஆகுமேயிவள் வலிபிறர்க் காவிபோமுடல் போலவே,
மோகமாதரின் மாறிய முதல்வனஞ்சிவ ஞானிசீர், பாகு
போன்மொழி யான்மிகப் பாடியாடிம தங்கிதான், சோக
மேதுமின் முனிவர்தந் துறவுகொள்ளுகொள் கிற்பளே. ()

எண்சீர்க்கழிநெடிநடியாசிரியவிருத்தம்.

பகலாவெழுத் தைந்தேவடி வாருஞ்சிவ ஞானி
பாற்போருவ னென்றேறினை வுற்றேனது பொழுதே
புகலாசையி ரும்பேயினிப் போவேனெனப் போய்த்தாற்
புணர்மூலம லப்பேயவற் கண்டேருவ னென்றே
யகலாமைய கன்றேயக லாநின்றது மெல்ல
வாகத்தின்வி னைப்பேயவற் கண்டுஞ்சில நாண
னிகலாடையி ருந்தேருவ னெனநின்றது மாடைய
யெனும்பேயத னோடேருவ னெனநைந்ததி ரந்தே. (எஎ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

இமந்து நின்றலி லாமையுங்
கரந்து நின்றல்க லாமையும்
பொருந்து நிற்புகழ் வேனியான்
நிருந்து மெய்ச்சிவ ஞானியே. (எஅ)

நேரிசைவெண்பா.

ஞானியஞ் ஞானியெனல் ஞானசம் பந்தனெ னுந்
தானிமணப் பந்தற்குத் தப்பியுழன்—மானுடர்கா
ணில்லாமல் வம்மினோ நின்றகிவ ஞானிபத
மெல்லாம் வழங்குகின்ற னின்று. (எக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்றுவரவாய் மகளிர்மய லுறாதென்று மெனைத்தடுத்தா ளிசையக் கொண் டாய், வென்றிமலி துறவியா தலினீய ம். மாதொருபால் விழை து வைத்தோன், முன்றமர்செய் மணம்விஷக்கி வலிந்தாட்கொண் டிருமாதர் மோக வேலை, யன்றமிழ நம்பியைச்செய் தனன்சிவஞா னிப்பெரும்பே ர டைந்து னோயே. (அ௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடையாத புல்ல ரினமோ டிணங்க வடியேனை விட்ட வொருநீ, கிடையாத நின்னை யுறுமன்பர் தங்கள் கிளையோ டிணங்க வருள்வாய், திடையாக நாளி னடியான் முனிந்த சிவஞான தேவ மதியைச், சடையா லணிந்த வவன்வேறி யார்கொ டலைபா வெனக்கு மொழியே. (அ௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

எனக்குப் பிறப்பிலலை யென்றே கனன்மழு வேந்துவ ன்யா, னினக்குக் கருணையென் மேற்றா தவினின் நிலைமை கண்டே, யெனக்குப் பிறப்புண்டென் பார்கிவ ஞானி யிருநி லத்தி, னினக்குப் பிறப்புண்டென் பாரல ரோவவர் நிர்தை செய்தே. (அ௨)

சம்பிரதம். எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிந்தையறம் படிமுழுது மளப்பம் வாங்கி
நெடுவனையொன் றெடுப்பமெழு கடலை யள்ளிச்
சிந்துவமல் வியினலரி யாக்க வல்லோஞ்
செய்குவமென் நயன்போனாற் றிசையும் பாரோ

தந்தையினு மினியசிவ ஞான தேவன
தன்கருணை கொண்டெளிதிற் தருக்கர் கூறு
மைந்தணுவி லோரணுவு ளண்ட முண் -
வம்புகொளுஞ் சம்புவைநா மடக்கு வோமே. (அ௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடங்க வெலும்புந் தோலுமா யருவ ருத்திட் டுமிழ்கி
ன்ற, வுடம்பை நானென றிருந்தேனை யொழிவில் கருணைச்
சிவஞானி, கடந்த பிரம நீயெனவே கழற்கா லென்புன் றலை
வைத்தான், முடங்கு சுருளவா னாய்க்கொருபொன் முடிசூ
ட்டினனெம் பெருமானே. (அ௪)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பெருமானே சிவஞானிப் பெயருடையோய் நின் தருளால்
வருமான்மா ப்ரமுத்தி மருவுதலே யியல்பாகும்
பரமான்மா வுரைசெய்யப் படுகாசி முதலனதார்
தருமானோ ருபசாரந் தருவதுநிற் கிடைத்திடினே. (அ௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கிடைப்பரிய நீதுறந்த கங்கைதிருப் பாற்கடலாய்க் கி
டந்த தாங்குச், சடைப்பழகு மனந்தனத லெடுபோகச் சய
னமெனச் சாரந்தான் மாயன், படப்பணியை நீங்குதலால்
வளர்துபோ யிற்றுமதி பாணி மாணை, விடுப்பவத னுடல்பு
குந்த தரியசிவ ஞானியென விளங்கு வோயே. (அ௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விளங்காத வண்ணம் பிறர்தீங் கடக்கி விரித்துநன்மை
புளங்காதல் செய்துரைப் பார்கூ றுதற்கிங் கொருசுடுகி

னிளங்கர் முளவு நலயில னுகிய பென்னையென்றோ
துளங்கர் தருளச் சிவஞான தேவன் ரெடங்கினனே. (அஎ)

எண்சீர்க்கழிரெழுலடியாகிரியவிருத்தம்.

தொடங்கியா யிரநாவால் யோக மெல்லாஞ்
சொல்லினுநீ போகியெனப் படுவாய் முண்ணை
விடும்பரிசு நினக்கில்லை பணம்போ மாயின் —
வீந்திடுவை விகைமழ்மென் மலர்க்கட் பெம்மான்
முடங்குநி னு நனவிடுமா வளியுள் வரங்கு
முயற்சியால் யோகியெனப் படாய் னந்தா
வடைந்தசிவ ஞானியெனும் பரம யோகி
யல்கைகான் சொற்சொலவே வல்லை நீயே. (அஅ)

நேரிசைவெண்பா.

நீயிருப்பப் புன்பொருட்கு நீசர்ப் புகழ்வாருந்
துய்திருப்ப ஓன்விரும்பித் துய்ப்பாரு - நாயிருத்தல்
போலிருந்து நீணரகிற் போய்விழுவா ரோமயிலை
மேலிருந்து வாழ்முனிவா மேல். (அக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலுக்கு நீவரம் பாயினை கூறில் வியனுலகிற்
கீழுக்கு நான்வரம் பாயினன் மேலெனக் கீழினுக்கு
மேலுக்கு நாப்பணின் றூர்கீ மெனச்சொல மேலுவர்கான்
கீழுக்கு நாடரி தாஞ்சீர்மயிலைக் கிரிமுனியே. (க௦)

என்சீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

முனிப்புலி தொழுசிதம் பரங்கண் ணுற்றவர்
முழைப்புலி முழங்கும்வ் வருணை யங்கிரி
கிணைப்பவ ரமலவா ஞர்ப்பி றப்பவர்

நிகழ்த்துறு காடியிற் சென்றி றப்பவர்
தனிப்பெரு முத்தியை யடைவர் தாங்களே
தலைப்படு குவருயர் பதமுன் கச்சியை
யுணைப்பெயர் பகர்பவர் கேட்கின் றுரொடு

முறைப்பரும் புகழ்ச்சிவ ஞான தேவனே. (கக)

கைக்கிளை. மருட்பா.

தேவென் றறிந்தோஞ் சிவஞான தேசிகளை
யோவென் றொழுமருட் கண்களான் - மாவென்
றிமைக்கும் விழியா லிவளை

யிமைக்கு ளணங்கில ளென்றறிந். தோமே. (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

அறிவதை யறிந்தார் மூவ ர்றுமுகக் குரவன் றன்பான்
முறைவரு வருண முற்று முக்கணன் குருவென் றன்பு
செறிகிலன் மலய வெற்புச் செஞ்சடை முனிவன் யாக்கை
குறியவன் குறுகி லானெங் கோன்கிவ ஞானிதானே. (கங)

கலம்பகம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருள்பொழி விழிகள் வாழி யறம்பகர் பவளம் வாழி [ன்ற
யிருள்புறா தமிழே னுள்ளத் தெழுந்துபே ரொளியாய் நீ
குருபரன் காஞ்சி வாஞ்சை கொள்சிவ ஞான தேவன்
திருவடி வாழி யன்னான் திருப்புகழ் வாழி வாழி

சிவஞானபாலையதேசிகர் திருவடி

சிவப்பிரகாச ஈவாமிகள் திருவடிவாழ்

உ

புரிசேந்தனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	ம்.
ச அ	சு	சு	வைந்துதி	எ
ரு அ	க0	அ	பணிபணி	ப
சுங்	உ	ச	வருநீ	எ
ஷெ	ச	க	றருள்	ம
எசு	ரு	உ	வளவி	எ
கரு	ரு0	ச	மொலி	எ
நெஞ்சவிடுதாது காப்பில், தாய்தாருமேனி பாடம்.				